

**ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА
ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА**

ЗАТВЕРДЖУЮ
Проректор з навчальної роботи

_____ Л.І.Чорний
(підпис) (ініціали, прізвище)

26 травня 2020 року

М.П.

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ
з навчальної дисципліни
«ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ»
для підготовки фахівців на першому освітньому рівні
здобувачів вищої освіти ступеня бакалавра
за спеціальністю 081 Право галузі знань 08 Право
за денною формою навчання

м. Хмельницький
2020

ЗМІСТ

Стор.

1.	Структура вивчення навчальної дисципліни		3
	1.1.	Тематичний план навчальної дисципліни	3
	1.2.	Лекції	3
	1.3.	Семінарські заняття	5
	1.4.	Самостійна робота студентів	13
	1.5.	Індивідуальні завдання	22
	1.6.	Підсумковий контроль	25
2.	Схема нарахування балів		28
3.	Рекомендовані джерела		30
4.	Інформаційні ресурси в Інтернеті		44

1. Структура вивчення навчальної дисципліни

1.1. Тематичний план навчальної дисципліни

№ теми	Назва теми	Кількість годин											
		Денна форма навчання						Заочна форма навчання					
		Усього	у тому числі					Усього	у тому числі				
			Лекції	Сем. (прак.)	Лабор.	Ін.зав.	СРС		Лекції	Сем. (прак.)	Лабор.	Ін.зав.	СРС
1.	Загальні положення виконавчого провадження	8	2	-	-	-	6	8	2	-	-	-	6
2.	Відносини виконавчого провадження	12	4	2	-	-	6	12	2	-	-	-	10
3.	Процесуальна форма виконавчого провадження	10	2	2	-	-	6	10	2	-	-	-	8
4.	Порядок виконання рішень майнового характеру	14	4	4	-	-	6	14	2	2	-	-	10
5.	Порядок виконання рішень немайнового характеру	10	2	2	-	-	6	10	2	-	-	-	8
6.	Гарантії захисту прав суб'єктів виконавчого провадження	6	2	-	-	-	4	6	-	-	-	-	6
Всього годин:		60	16	10	-	-	34	60	10	2	-	-	48

1.2. Лекції

№ з/п	Назва і план теми	Кількість годин
1	2	3
1.	Загальні положення виконавчого провадження	2
1.1.	Поняття та значення виконавчого провадження.	
1.2.	Система та класифікація принципів виконавчого провадження.	
1.3.	Рішення судових та інших органів (посадових осіб) як підстави виконання.	
1.3.1.	Виконавчий документ: поняття, значення, вимоги щодо змісту, порядок виготовлення.	
1.3.2.	Видача дубліката виконавчого документа.	
1.4.	Процесуальні строки пред'явлення виконавчого документа до виконання (виконавча давність) та їх значення.	
2.	Відносини виконавчого провадження	
2.1.	Поняття, значення процесуальних відносин у провадженні по виконанні рішень судів та інших органів та посадових осіб.	
2.1.1.	Поняття виконавчого провадження.	
2.1.2.	Значення виконавчого провадження	
2.3.	Суб'єкти відносин виконавчого провадження: поняття, система, особливості правового статусу.	
2.4.	Сторони виконавчого провадження та учасники виконавчого провадження, їх процесуальні права та обов'язки.	
2.5.	Представництво у виконавчому провадженні.	
2.6.	Органи виконання.	
2.6.1.	Державна виконавча служба як орган виконання. Структура органів	

2.6.2.	державної виконавчої служби.	
2.6.3.	Правовий статус державного виконавця.	
2.6.4.	Приватний виконавець.	
2.6.5.	Порядок доступу до професії приватного виконавця.	
3.	Процесуальна форма виконавчого провадження	2
3.1.	Стадії виконавчого провадження: поняття, значення, загальна характеристика.	
3.1.1.	Відкриття виконавчого провадження: поняття та значення, процесуальне оформлення.	
3.1.2.	Відмова у відкритті виконавчого провадження.	
3.2.	Заходи виконання рішення: поняття, види, загальна характеристика. Місце виконання. Час проведення виконавчих дій. Оголошення розшуку у виконавчому провадженні.	
3.3.	Виконавчі витрати. Виконавчий збір. Витрати, пов'язані із виконанням рішення.	
3.4.	Завершення виконавчого провадження: поняття, підстави, наслідки.	
3.4.1.	Ускладнення у ході виконавчого провадження.	
3.4.2.	Зупинення виконавчого провадження.	
3.4.3.	Повернення виконавчого документу без виконання.	
3.4.4.	Поворот виконання.	
3.4.5.	Відновлення виконавчого провадження.	
4.	Порядок виконання рішень майнового характеру	4
4.1.	Заходи виконання рішення.	
4.1.1.	Поняття, види, загальний порядок застосування.	
4.1.2.	Звернення стягнення на майно боржника.	
4.1.3.	Особливості звернення стягнення на нерухоме майно. Особливості реалізації нерухомого майна.	
4.1.4.	Особливості звернення стягнення на іпотеку.	
4.1.5.	Особливості звернення стягнення на вклади боржників — фізичних осіб у кредитно-банківських установах.	
4.2.	Звернення стягнення на майно юридичної особи — боржника. Черговість задоволення претензій юридичної особи — боржника.	
4.3.	Звернення стягнення на доходи боржника. Гарантії забезпечення інтересів боржника при зверненні стягнення на доходи боржника. Суми, на які не може бути звернене стягнення за виконавчими документами.	
4.4.	Особливості виконання рішення про стягнення аліментів.	
4.5.	Виконання рішення про передачу певних речей стягувачеві.	
4.6.		
5.	Порядок виконання рішень немайнового характеру	2
5.1.	Загальні правила виконання рішень, що зобов'язують боржника вчинити на користь стягувача певні дії або утриматися від їх вчинені (крім передачі грошей чи майна).	
5.2.	Порядок виконання рішення про виселення, про вселення. Виконання рішення про поновлення на роботі.	
5.3.	Виконання рішення про поновлення на роботі.	
5.4.	Виконання рішення про відібрання дитини.	
6.	Гарантії захисту прав суб'єктів виконавчого провадження	2

6.1.	Оскарження дій посадових осіб державної виконавця та інших посадових осіб Державної виконавчої служби України.	
6.1.1.	Адміністративний порядок оскарження.	
6.1.2.	Судовий порядок оскарження.	
6.2.	Юридична відповідальність у виконавчому провадженні.	
6.2.1.	Адміністративна відповідальність у виконавчому провадженні.	
6.2.2.	Кримінальна відповідальність за порушення порядку виконання рішень. Цивільно-правова відповідальність у виконавчому провадженні.	
6.2.3.	Контроль та нагляд у виконавчому провадженні.	
6.3.	Контроль у виконавчому провадженні.	
6.3.1.	Перевірка виконавчого провадження.	
6.3.2.	Нагляд у виконавчому провадженні.	
6.3.3.		
	Усього	16

1.3. Семінарські заняття

У матеріалах до семінарських занять містяться питання для обговорення на навчальному занятті, завдання, наводяться переліки літератури і нормативно-правових актів, необхідних для вивчення теми семінарського заняття, вказуються теми доповідей, що рекомендуються, та рефератів. Спірні в літературі теоретичні питання за відповідною темою, на які необхідно звернути увагу студентам при підготовці до семінарського заняття, зазначаються викладачем, який проводить заняття у відповідній навчальній групі.

Семінарські заняття можуть проводитися за доповідною системою, у формі «круглих столів», наукових конференцій, диспутів у студентських навчальних групах, тощо за розсудом викладача. Метою підготовки студентами доповідей (співдоповідей) і виступів під час проведення семінарських занять, написання ними рефератів є прищеплення навичок самостійної роботи над літературними джерелами, законами й іншими правовими актами, використання опублікованої судової і господарської практики для того, щоб на основі їхнього аналізу й узагальнення студенти могли робити власні висновки теоретичного і практичного характеру, обґрунтовуючи їх відповідним чином. Кількість часу, виділюваного на розгляд теоретичних питань і дискусії, визначається викладачем.

У матеріалах до занять також містяться питання для обговорення. У списку літератури зазначені роботи, знання яких необхідно студентам для засвоєння матеріалів теми і рішення задач; спеціальна література призначена для більш глибокого вивчення питань теми.

Основна задача занять — навчити студентів розуміти зміст закону і застосовувати норми права до конкретних життєвих ситуацій. Такі ситуації викладаються в задачах, більшість яких мають у своїй основі конкретні випадки, які мали місце у діяльності державної виконавчої служби. Їхнє рішення дозволяє в навчальній аудиторії домогтися максимального наближення студентів до практичної юридичної діяльності.

Приступаючи до вивчення, студент повинен вчитися юридично мислити, самостійно, без «підказок» коментарів, довідників, оцінювати ту чи іншу правову ситуацію (наприклад при вирішенні ситуаційних завдань). Більше уваги потрібно приділяти навчальній, монографічній літературі, статтям у наукових журналах. При підготовці до занять студенти повинні переглянути рекомендовану літературу і стосовні до відповідної теми правові акти й інші матеріали. Лише після цього можна приступити до складання доповідей і співдоповідей на семінарських заняттях, написанню рефератів, рішенню задач і виконанню завдань. Викладач, що веде семінарське заняття, може рекомендувати студентам і іншу, крім зазначеної в переліку, літературу з урахуванням новітніх публікацій.

Таким чином, готуючись до занять по темі, треба:

уважно ознайомитися з планом заняття і списком нормативних актів, що рекомендуються, та навчальної та спеціальної літератури;

студенти мають засвоїти методичні вказівки, вивчити відповідні питання в конспекті і підручнику;

опрацювати нормативні акти з відповідної теми;

законспектувати одну або дві наукові праці з рекомендованого списку джерел;

використовуючи вивчений матеріал, вирішити ситуаційні завдання, вказані викладачем.

Розкриваючи теоретичні питання, студенти повинні прагнути до максимально повного і чіткого викладу всіх проблем, що досліджуються. При цьому важливо показати діалектику їхнього розвитку, розкрити відмінності в трактуванні розглянутих положень, провести порівняльний аналіз питань, що висвічуються у відповідних розділах різних підручників, у спеціальній літературі.

При вирішенні задач студенти, керуючись правовими актами і практикою їхнього застосування, повинні визначити юридичне значення фактичних обставин, згаданих у задачі, самостійно сформулювати питання, зв'язані з правами й обов'язками учасників правовідносин, що виникли, визначитись про обґрунтованість їхніх вимог чи заперечень, а якщо справа уже вирішена судом — то і про обґрунтованість викладеного в задачі рішення. Відповіді на ці питання повинні бути обґрунтовані посиланнями на конкретні правові норми.

Аналізуючи зміст правових норм, студенти мають в обов'язковому порядку давати точні і конкретні посилання на відповідні нормативно-правові акти: вказувати, коли і ким вони прийняті, відповідні статті (пункти, підпункти і т. ін.). При цьому студенти повинні звертатися безпосередньо до нормативних актів, а не викладати їх зміст за навчальною, додатковою або популярною літературою. Використовуючи коментар до законодавства, необхідно розмежувати текст коментарю від тексту самого нормативно-правового акту.

Конспектування літератури не повинне носити характер механічного переписування. Літературне джерело треба обов'язково заздалегідь прочитати, не конспектуючи. Потім потрібно «пробігти» очима текст і занотувати цікаві фрагменти у вигляді цитат або своїми словами, посилаючись кожного разу на сторінку. Важливо, щоб законспектований матеріал незалежно від його обсягу, був достатній за змістовим навантаженням і логічно завершений.

Основне завдання вирішення ситуаційних завдань — навчити студентів розуміти зміст закону і застосовувати норми права до конкретних життєвих ситуацій. Такі ситуації викладаються у задачах, більшість яких мають у своїй основі розгляд судових та господарських справ. Їх вирішення в навчальній аудиторії дозволяє досягнути максимального наближення студента до практичної діяльності юриста-цивіліста.

Вирішуючи практичні ситуаційні завдання (казуси), потрібно давати відповіді на поставлені питання повні і обґрунтовані як нормативно, так і логічно. Потрібно уважно розібрати всі елементи завдання. Логічному і нормативному обґрунтуванню повинен відповідати кожний висновок, зроблений при відповіді на те або інше питання і кінцевий, і проміжний. Не можна робити висновків, що лише фіксують порушення закону. Треба обов'язково показати наслідки такого порушення і способи відновлення порушених прав.

Вирішення завдань, які рекомендуються викладачем до семінарських занять, повинно ґрунтуватися на вимогах правових приписів процесуального та матеріального законодавства. Розв'язки ситуаційних завдань студент повинен занотовувати у свій робочий зошит, який можна користуватися під час відповіді на семінарському занятті при вирішенні тої чи іншої ситуаційної задачі (казусу).

При підготовці до семінарських занять студенти повинні використовувати рекомендовані джерела у законодавстві, серед навчальної та наукової літератури. Результати самостійної роботи студенти повинні занотовувати у свої робочі зошити з навчальної дисципліни.

Усі питання, які виникають у студентів при підготовці до семінарських занять, під час самостійної роботи, можуть бути вирішені під час групових та індивідуальних консультацій, що здійснюються викладачем, відповідно до затвердженого графіку.

Семінарське заняття 1 Тема 2. Відносини виконавчого провадження

Питання для усного опитування та дискусії

- 2.1. Поняття, значення процесуальних відносин у провадженні по виконанні рішень судів та інших органів та посадових осіб.
- 2.2. Суб'єкти відносин виконавчого провадження: поняття, система.
- 2.3. Державна виконавча служба як орган примусового виконання. Структура органів державної виконавчої служби.
- 2.4. Правовий статус приватного виконавця.
- 2.5. Права та обов'язки виконавців.
- 2.6. Виконання рішень іншими органами та установами.
- 2.7. Учасники виконавчого провадження.
- 2.8. Права і обов'язки сторін та інших учасників виконавчого провадження
- 2.9. Стягувач як суб'єкт виконавчого провадження.
- 2.10. Боржник як суб'єкт виконавчого провадження.
- 2.11. Співучасть у виконавчому провадженні.
- 2.12. Представництво у виконавчому провадженні.
- 2.13. Прокурор у виконавчому провадженні.
- 2.14. Участь у виконавчому провадженні експерта
- 2.15. Участь у виконавчому провадженні спеціаліста.
- 2.16. Участь у виконавчому провадженні суб'єкта оціночної діяльності.
- 2.17. Участь у виконавчому провадженні перекладача.
- 2.18. Особи, які залучаються до проведення виконавчих дій. Поняття. Працівники органів внутрішніх справ.
- 2.19. Відводи у виконавчому провадженні.

Методичні вказівки

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу теми, є: державний виконавець, приватний виконавець, відвід, самовідвід, стягувач, боржник, представник, правонаступництво, заміна сторони, експерт, спеціаліст, перекладач, поняття, прокурор, суд.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливу увагу зосередити на таких аспектах:

- порядок призначення та звільнення на посади в органах державної виконавчої служби;
- особливості правового статусу державного виконавця;
- особливості правового статусу приватного виконавця;
- співвідношення понять «учасники» та «суб'єкти» виконавчого провадження;
- правовий статус учасників виконавчого провадження залежно від наявності та характеру заінтересованості;
- гарантії незаангажованості публічних суб'єктів виконавчого провадження (державного виконавця, спеціаліста, експерта та ін.);
- особливості участі у виконавчому провадженні поняттях.

Відомо, що елементами структури системи права виступають окремі норми, інститути і галузі права. Правовідносини у виконавчому провадженні є логічним продовженням судових правовідносин по вирішенню спорів. Виконання рішення є кінцевим етапом юрисдикційної діяльності. Виконавче провадження виникає у зв'язку з невиконанням боржником своїх зобов'язань. У такому разі до боржника застосовуються заходи примусового виконання, які визначені законодавством про виконавче провадження.

При вивченні питань цієї теми перш за все потрібно визначитися із галузевою належністю виконавчого провадження. У юридичній науці відсутній єдиний підхід щодо галузевої належності виконавчого провадження у системі права України. Необхідно

висвітлити думки, які склалися в юридичній літературі, висловити та обґрунтувати власну думку з цього питання.

Розуміння принципів виконавчого провадження має важливе значення не тільки для його правозастосування, але й для подальшого удосконалення. Гарантії прав громадян та юридичних осіб втілені у принципах виконавчого провадження, що реалізуються через діяльність органів державної виконавчої служби. Тому принципи як основоположні начала цієї діяльності повинні бути закріплені у нормативних актах.

Для визначення правових гарантій принципів виконавчого провадження та формування єдиної картини системи принципів виконавчого провадження потрібно розробити таблицю принципів, з такими критеріями розкриття: найменування, суть, нормативне закріплення, правові гарантії.

Правильне визначення суб'єктів виконавчого правовідношення сприяє науковому тлумаченню місця окремого суб'єкта в цих правовідносинах, сприяє встановленню їх прав та обов'язків. Оскільки в науковій літературі вживаються терміни «учасники» та «суб'єкти виконавчого провадження» необхідно визначити співвідношення цих понять. При цьому важливо визначити чи узгоджується термін «учасники виконавчого провадження» з їхнім правовим статусом у процесі виконання рішень. Також потрібно визначити осіб, які є суб'єктами виконавчого провадження.

На сучасному етапі розвитку нашої держави роль суду у виконавчому провадженні надзвичайно важлива. При цьому важливо з'ясувати чи є суд суб'єктом виконавчих правовідносин. При вивченні цього питання особливу увагу слід звернути на проблему участі суду у виконавчих правовідносинах та визначити коло питань, які віднесені до юрисдикції суду що стосуються виконавчого провадження.

Виконавець є тією особою, яка в силу закону уповноважена на виконання рішення юрисдикційного чи іншого органу. Визначення місця і ролі виконавця у виконавчому провадженні є важливим для подальшого вивчення дисципліни «Виконавче провадження». Закон України «Про виконавче провадження» закріплює права та обов'язки виконавця, однак в цій статті наведений не вичерпний перелік прав та обов'язків. Тому важливо визначити права та обов'язки виконавця, які закріплені в інших статтях Закону.

Примусове виконання рішень покладається на органи державної виконавчої служби (державних виконавців) та у передбачених випадках на приватних виконавців. З метою з'ясування правового статусу та організації діяльності приватних виконавців слід ознайомитись зі змістом Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів».

Головними та обов'язковими учасниками виконавчого провадження, що мають особисту заінтересованість у наслідках виконавчих дій є сторони: стягувач і боржник. Стягувач та боржник стають сторонами лише після відкриття виконавчого провадження, що оформляється постановою про відкриття виконавчого провадження. Однак важливим є і питання правосуб'єктності сторін у виконавчому провадженні, тому на самостійне опрацювання виноситься питання цивільної правосуб'єктності сторін у виконавчому провадженні.

Сторони можуть здійснювати свої права й обов'язки у виконавчому провадженні особисто або через представника. Однак не всі особи можуть бути представниками у виконавчому провадженні. Необхідно визначити коло осіб, які беруть участь у виконанні та представляють інтереси інших, а також потрібно знати хто не може бути представником у виконавчому провадженні.

Семінарське заняття 2

Тема 3. Процесуальна форма виконавчого провадження

Питання для усного опитування та дискусії

- 3.1. Поняття стадії виконавчого провадження.
- 3.2. Значення стадії виконавчого провадження.
- 3.3. Загальна характеристика стадій виконавчого провадження.

- 3.4. Поняття та значення відкриття виконавчого провадження.
- 3.5. Підвідомчість виконавчих проваджень органам державної виконавчої служби та утворення виконавчих груп.
- 3.6. Виконавчий документ: поняття, значення, вимоги щодо змісту, порядок виготовлення.
- 3.7. Видача дублікату виконавчого документа.
- 3.8. Процесуальні строки пред'явлення виконавчого документа до виконання (виконавча давність) та їх значення.
- 3.9. Переривання виконавчої давності.
- 3.10. Поновлення виконавчої давності.
- 3.11. Строки прийняття рішень виконавцями та вчинення виконавчих дій
- 3.12. Добровільне виконання рішень про стягнення періодичних платежів.
- 3.13. Початок примусового виконання рішення.
- 3.14. Кошти виконавчого провадження.
- 3.15. Виконавчий збір.
- 3.16. Витрати, пов'язані із виконанням рішення.
- 3.17. Авансовий внесок стягувача.
- 3.18. Процесуальне оформлення відкриття виконавчого провадження.
- 3.19. Відмова у відкритті виконавчого провадження.
- 3.20. Місце виконання.
- 3.21. Надсилання документів виконавчого провадження.
- 3.22. Час проведення виконавчих дій.
- 3.23. Примусове виконання рішення.
- 3.24. Заходи примусового виконання рішення: поняття, види, загальна характеристика.
- 3.25. Розподіл стягнутих з боржника грошових сум.
- 3.26. Черговість задоволення вимог стягувачів.
- 3.27. Поняття закінчення виконавчого провадження.
- 3.28. Підстави закінчення виконавчого провадження.
- 3.29. Наслідки закінчення виконавчого провадження.
- 3.30. Ускладнення у ході виконавчого провадження.
- 3.31. Відкладення проведення виконавчих дій.
- 3.32. Відстрочка або розстрочка виконання, встановлення чи зміна способу і порядку виконання рішення.
- 3.33. Роз'яснення рішень, виконавчих документів, що підлягають примусовому виконанню.
- 3.34. Зупинення вчинення виконавчих дій: поняття, підстави, значення, наслідки.
- 3.35. Оголошення розшуку у виконавчому провадженні.
- 3.36. Повернення виконавчого документа без виконання.
- 3.37. Закінчення виконавчого провадження.
- 3.38. Наслідки закінчення виконавчого провадження, повернення виконавчого документа.
- 3.39. Поворот виконання.
- 3.40. Відновлення виконавчого провадження.

Методичні вказівки

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу теми, є: стадії виконавчого провадження; відкриття виконавчого провадження; підготовка до примусового виконання; примусове виконання; поворот виконання; відновлення виконавчого провадження; зупинення вчинення виконавчих дій; розшук боржника; розшук майна; постанова виконавця; акт.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливу увагу зосередити на таких аспектах:

- теоретичні положення щодо стадійності виконавчого провадження як процесуальної діяльності;
- процесуальний порядок відкриття виконавчого провадження, підготовки до примусового виконання та примусового виконання рішення;
- вплив на хід виконавчого провадження обставин, які унеможливають його нормальний

перебіг (ускладнення виконання);

— особливості повороту виконання по несудових виконавчих документах.

Підстави виконання — це лише передумова для відкриття виконавчого провадження, а безпосередньою підставою для відкриття виконавчого провадження та проведення виконавчих дій є виконавчий документ. Важливим є питання видачі дубліката виконавчого документа, оскільки дане питання регулюється тільки процесуальним законодавством (цивільним процесуальним, господарським процесуальним). Видача дублікатів рішень інших юрисдикційних органів детально не регламентований. Тому слід з'ясувати правову базу вирішення питання видачі дубліката виконавчого документа.

Вивчення питань цієї теми слід розпочати з розкриття питання права на звернення виконавчого документа до виконання. Право на звернення із заявою про відкриття виконавчого провадження реалізовується стягувачем самостійно або через представника. Це повноваження є проявом принципу диспозитивності, однак, за певних умов, виконавчий документ має бути обов'язково звернутий до виконання. Потрібно розкрити підстави обов'язкового звернення до виконання виконавчого документа.

В юридичній літературі немає єдиного підходу щодо визначення стадій виконавчого провадження, тому необхідно ознайомитися із точками зору різних вчених щодо виділення стадій виконавчого провадження та запропонувати власну думку щодо окреслення стадій виконавчого провадження.

Відповідно до ст. 33 Закону України «Про виконавче провадження», за наявності обставин, що ускладнюють виконання рішення або роблять його неможливим, сторони мають право звернутися до суду, який видав виконавчий документ, із заявою про відстрочку або розстрочку виконання, а також про встановлення чи зміну способу і порядку виконання. Особливо слід звернути увагу на підстави відстрочки та розстрочки виконання рішення, а також на випадки коли відстрочка виконання рішення не допускається.

Відкладення провадження виконавчих дій застосовується лише за наявності певних обставин, що перешкоджають виконанню. Конкретні юридичні підстави відкладення виконавчих дій, встановлені Законом України «Про виконавче провадження». Важливо порівняти поняття «відкладення виконавчих дій» та «відстрочка виконання».

Зупинення виконавчого провадження є факультативною стадією, однак знаходить широке застосування на практиці. Закон передбачає обов'язкове та факультативне зупинення виконавчого провадження.

Рішення суду чи іншого юрисдикційного органу, що було предметом виконання може бути скасовано чи змінено, у такому разі виникає питання про повернення стягувачем боржникові всього одержаного за скасованим рішенням. Однак загальних правил, які б передбачали поворот виконання немає. Студентам потрібно самостійно ознайомитися із порядком повороту виконання у цивільному, адміністративному, господарському та кримінальному судочинстві.

Семінарські заняття 3, 4

Тема 4. Порядок виконання рішень майнового характеру

Питання для усного опитування та дискусії

- 4.1. Звернення стягнення на майно боржника.
- 4.2. Арешт і вилучення майна (коштів) боржника.
- 4.3. Визначення вартості майна боржника. Оцінка майна боржника.
- 4.4. Зберігання майна, на яке накладено арешт.
- 4.5. Зняття арешту з майна.
- 4.6. Передача стягувачу предметів, зазначених у виконавчому документі.
- 4.7. Реалізація майна, на яке звернено стягнення.
- 4.8. Звернення стягнення на кошти боржника в іноземній валюті та виконання рішень під час обчислення боргу в іноземній валюті.
- 4.9. Звернення стягнення на кошти та майно боржника - юридичної особи, фізичної особи – підприємця.

- 4.10. Звернення стягнення на об'єкти нерухомого майна фізичної особи.
- 4.11. Звернення стягнення на заставлене майно.
- 4.12. Звернення стягнення на майно боржника, що перебуває в інших осіб.
- 4.13. Виконання рішення про конфіскацію майна.
- 4.14. Звернення стягнення на доходи заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника.
- 4.15. Відрахування із заробітної плати, пенсії, стипендії та інших доходів боржника.
- 4.16. Порядок стягнення аліментів.

Методичні вказівки

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу теми, є: арешт, опис, вилучення майна, зберігання майна, зняття арешту з майна, оцінка майна.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливу увагу зосередити на таких аспектах:

- процесуальний порядок звернення стягнення на майно та доходи фізичної особи;
- гарантії захисту прав стягувача та інших осіб у процесі примусового виконання рішення;
- процесуальний порядок виконання рішення про стягнення аліментів.

З метою захисту прав та законних інтересів сторін виконавчого провадження, інших осіб примусове виконання може бути здійснено лише у формах, які визначені законом. При вивченні теми особливу увагу слід звернути на особливості застосування заходів примусового виконання. Студентам самостійно потрібно визначити способи примусового виконання, які застосовуються у майнових спорах.

Особливості звернення стягнення на майно залежить від того, хто є боржником, фізична чи юридична особа. Зважаючи на це визначають черговість звернення стягнення на майно боржника. Потрібно ознайомитися із черговістю звернення на майно боржника — фізичної та юридичної особи.

Арешт майна є складовою загального порядку звернення стягнення на майно боржника. При проведенні виконавчих дій щодо опису та арешту майна боржника державний виконавець обов'язково складає акт опису й арешту майна. Потрібно знати шляхи накладення арешту на майно боржника державним виконавцем, а також які дані мають бути в акті опису і арешту майна боржника.

Закон України «Про виконавче провадження» встановлює, що не допускається звернення стягнення на майно, зазначене в Переліку видів майна громадян, на яке не може бути звернено стягнення за виконавчими документами. Немає потреби вивчати даний Перелік, однак потрібно ознайомитися із ним.

Студенти самостійно опрацьовують питання, що пов'язані з особливостями примусової реалізації рухомого та нерухомого майна (особливо звернути увагу на порядок примусової реалізації транспортних засобів, земельної ділянки та житлового будинку).

Аліменти можуть сплачуватися у добровільному порядку або ж їх стягують на підставі рішення суду. Загальний порядок стягнення аліментів визначається судом, який у своєму рішенні конкретизує розмір аліментів, що мають стягуватися із боржника, тому на державного виконавця покладений лише обов'язок здійснювати контроль за правильним та своєчасним їх відрахуванням та надходженням відрахованих сум стягувачеві. Виконання рішень про стягнення аліментів має певні особливості щодо негайності виконання, черговості стягнення, обсягу доходів, які враховуються при виконанні таких рішень, проведенні розшуку, визначенні заборгованості по аліментах, стягненні аліментів у разі виїзду боржника за межі України.

Семінарське заняття 5

Тема 5. Порядок виконання рішень немайнового характеру

Питання для усного опитування та дискусії

- 5.1. Загальні правила виконання рішень, що зобов'язують боржника вчинити на користь стягувача певні дії або утриматися від їх вчинення (крім передачі грошей чи майна).
- 5.2. Виконання рішення про відібрання дитини.
- 5.3. Виконання рішення про поновлення на роботі.
- 5.4. Виконання рішення про виселення боржника.
- 5.5. Виконання рішення про вселення стягувача.

Методичні вказівки

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу теми, є: зобов'язання, поновлення на роботі, примусове вселення, примусове виселення.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливу увагу зосередити на таких аспектах:

- процесуальний порядок вселення;
- процесуальний порядок виселення;
- виконавчі дії державного виконавця у випадку невиконання боржником рішення, яким останнього зобов'язано вчинити певну дію або утриматися від її вчинення.

Відібрання дитини є способом захисту прав та законних інтересів дитини. Виконання рішень про відібрання дитини має ряд особливостей. Це стосується перш за все того, що суд у своєму рішенні повинен чітко визначити боржника, виконавчі дії повинні проводитися тільки у присутності особи, якій дитина передається на виховання, за певних умов є обов'язковим проведення розшуку дитини та боржника, дії щодо виконання рішення про відібрання дитини можуть проводитися і у нічний час. Ці та інші особливості зумовлені специфікою рішення яке повинно бути виконаним.

Законодавство України встановлює, що виконавче провадження щодо іноземців, осіб без громадянства та іноземних юридичних осіб, які відповідно проживають чи зареєстровані на території України, або мають на території України власне майно, застосовуються положення чинного законодавства. Отже, при проведенні виконавчих дій щодо іноземного елемента державному виконавцю слід керуватися нормами чинного законодавства України та міжнародними договорами. Незважаючи на це дана категорія справ має певні особливості.

При розгляді особливостей виконавчого провадження з іноземним елементом особливу увагу слід звернути на зміст положень Закону України «Про міжнародне приватне право» та ЦПК України.

Виконавець зобов'язаний сумлінно виконувати службові обов'язки, не допускати в своїй діяльності порушення прав фізичних та юридичних осіб гарантованих Конституцією та законами України. Права та інтереси сторін та інтереси інших осіб у виконавчому провадженні забезпечуються численними гарантіями закріпленими у Законі України «Про виконавче провадження» та інших актах законодавства України. Потрібно розкрити основні гарантії законності виконавчого провадження та захисту прав його учасників.

Контроль за виконанням судових рішень є однією з форм зміцнення законності, умовою, що забезпечує дотримання прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб у демократичному суспільстві.

Оскарження дій державного виконавця — одна з найважливіших гарантій забезпечення прав громадян та юридичних осіб у виконавчому провадженні. При цьому можна виділити два основні види оскарження рішень, дій або бездіяльності державних виконавців:

1. адміністративний порядок оскарження;
2. судовий порядок оскарження.

Отже, органи державної виконавчої служби можуть безпосередньо здійснювати контроль за діями державних виконавців. Судовий контроль є зовсім іншим державним контролем, ніж той, що здійснюють вищестоящі органи за діяльністю державних виконавців. Специфіка судового контролю полягає в тому, що він здійснюється лише у випадку

звернення особи (в тому числі і державного виконавця) за захистом. Особливу увагу заслуговує розгляд питання, що пов'язані з оскарженням рішень, дій чи бездіяльності виконавця.

Важливо розібратися у питаннях адміністративної та кримінальної відповідальності за порушення законодавства про виконавче провадження. Для цього потрібно провести порівняльний аналіз положень Закону України «Про виконавче провадження» та Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України.

1.4. Самостійна робота студентів

Самостійна робота студентів є важливою складовою частиною навчального процесу та має на меті закріплення та поглиблення знань і навичок, одержаних на усіх видах навчальних занять; підготовку до наступних занять, іспиту, формування культури розумової праці з чинними правовими нормами, законодавством та практикою його застосування. Під час самостійної роботи уточнюється коло питань, що підлягають вивченню по темі, аналізується та вивчається нормативний матеріал, наукові джерела, виконуються завдання.

Самостійна робота студента виконується в позааудиторний час, передбачений тематичним планом навчальної дисципліни.

Під час вивчення навчальної дисципліни студенти повинні навчитися самостійно мислити, поглиблювати засвоєні теоретичні знання, опановувати практичні навички з організації праці менеджера. Відповіді на питання повинні бути стисло законспектовані з обов'язковими посилання на використані джерела.

Самостійна робота студентів має бути логічно пов'язана з іншими видами навчальних занять. Однак вивчення навчальної дисципліни чи окремої теми не бажано починати з самостійної роботи студентів.

Від якості самостійної підготовки студентів залежить якість семінарських занять, глибина їх теоретичного змісту й активність студентів.

Самостійна робота є методом глибокого вивчення і творчого засвоєння студентами навчальної програми.

Перевірка самостійної роботи студентів здійснюється викладачами, які проводять семінарські заняття з навчальної дисципліни.

Викладач може обрати один з наступних способів перевірки самостійної роботи:

- проведення перевірки конспектів опрацьованої літератури, яка рекомендується для вивчення теми навчальної дисципліни;
- фронтального усного опитування;
- письмового опитування;
- проведення тестування з вивчених тем;
- розв'язування ситуаційних завдань до кожної теми навчальної дисципліни.

З метою самостійного визначення рівня засвоєння теоретичного матеріалу студентам пропонуються питання для самоконтролю набутих знань.

Питання самостійної роботи виносяться на поточний, модульний і підсумковий семестровий контроль. Для самостійної роботи студентів з кожної теми надається рекомендована література з якою студенти повинні ознайомитися для якісного виконання завдань на самостійну підготовку.

Загальні методичні рекомендації щодо самостійної роботи студентів:

1. Ознайомитися із питаннями, що виносяться на самостійне вивчення студентами.
2. Уважно прочитати матеріал, викладений на лекції і занотований студентами до відповідної теми.
3. Ознайомитися із рекомендованою літературою до відповідної теми (як до семінарського заняття, так і самостійної роботи) і розширити одержані знання під час лекційного заняття (обсяг представлень про конкретні предмети і явища, що входять у сферу регулювання приватним правом).

4. За бажанням студент може підготувати коротке повідомлення (до десяти хвилин) з найбільш складного і цікавого питання.
5. У випадку необхідності студент може скористатися індивідуальними консультаціями викладача, який читає лекції, а також викладача, який проводить семінарські заняття у навчальній групі.

Тема 1. Загальні положення виконавчого провадження

Завдання 1. Підготувати порівняльну таблицю принципів виконавчого провадження, з такими критеріями розкриття: найменування, суть, нормативне закріплення, правові гарантії.

Питання для самоконтролю

- Що означають такі ознаки рішення, як «здійсненність», «реалізованість», «обов'язковість»?
- Що таке виконавче провадження?
- Визначте місце виконавчого провадження у системі державної діяльності.
- Виконання яких завдань переслідує виконавче провадження?
- Чим відрізняються підстави виконання від виконавчих документів?
- Які наслідки втрати виконавчого документа?
- Що таке принцип виконавчого провадження?
- Яким чином реалізується принцип законності у виконавчому провадженні?
- Які наслідки порушення принципу законності?
- Яким чином реалізується у виконавчому провадженні принцип недоторканості людини у виконавчому провадженні?
- Яким чином реалізується у виконавчому провадженні принцип недоторканості житла у виконавчому провадженні?
- Чим відрізняється реалізація принципу диспозитивності від аналогічного принципу у цивільному та господарському процесах?
- Яким чином реалізується принцип мови діяльності у виконавчому провадженні?

Тема 2. Відносини виконавчого провадження

Завдання 1. Вирішити задачі:

1. Петряков звернувся до суду з вимогою про стягнення з Ланського заборгованості за договором позики. За рішенням суду з Ланського на користь Петрякова підлягає стягненню 25 тис. грн. На виконання рішення виконавець наклав арешт на автомобіль «HONDA». Присутній при арешті Кутепов, власник мережі магазинів «Автобум», оцінив автомобіль в 25 тис. грн. Наступного дня після арешту автомобіля Петряков і Ланської уклали договір про передачу Петрякову автомобіля у власність.

Визначте суб'єктів цього виконавчого провадження. Якими правами володіють сторони виконавчого провадження? Чи мають право Петряков і Ланської укласти договір? Як повинно розвиватися виконавче провадження далі?

2. Рішенням суду задоволено позовні вимоги Азарова, Безуглова і Григор'єва до ЗАТ «Міськбуд» про виконання зобов'язань і надання окремих упорядкованих квартир з урахуванням складу їх сімей.

Судовим рішенням у цій справі у порядку забезпечення позову накладено арешт на виробничу базу, яка належить ТОВ «Арремонт», чийм засновником з 100 % внеском є ЗАТ «Міськбуд».

Чи є підстави для видачі виконавчого документа і відкриття виконавчого провадження? Чи можливо у цьому випадку співучасть на стороні стягувача? Хто підлягає залученню як боржник? Чи є підставою для накладення арешту на майно ТОВ «Арремонт» та обставина,

що ЗАТ «Міськбуд» є засновником ТОВ «Арремонт»? Якими правами у виконавчому провадженні володіє ТОВ «Арремонт»?

3. Рішенням суду Алмазова відновлена на роботі на посаді головного інженера-конструктора ВАТ «Технік» із стягненням заробітної плати за час вимушеного прогулу. Проте це рішення не було виконано, оскільки з'ясувалося, що завод «Технік» припинив свою діяльність, а на його базі створене ЗАТ «Інженер».

Як бути з невиконанням рішення суду у цій справі? Хто у вказаній ситуації буде боржником?

4. Іванов — юрисконсульт заводу «Вольтаж» — звернувся до суду з позовом про стягнення матеріального збитку на користь заводу на суму 10 тис. грн. із п'ятнадцятирічного Перміна, який перебував у трудових правовідносинах із підприємством. Законні представники до участі у справі не залучались, оскільки суд прийшов до висновку, що Пермін самостійно може захистити свої інтереси належним чином. Позов заводу було задоволено.

Після набрання рішенням законної сили керівник підприємства Помазкін пред'явив виконавчий лист до виконання. Державний виконавець при здійсненні виконавчих дій встановив, що в Перміна є майно на суму 5 тис. грн., яких недостатньо для погашення заборгованості. Тоді він звернув стягнення на майно матері Перміна.

Чи правомірні дії суду і державного виконавця? Назвіть суб'єктів виконавчого провадження. Чи можливим у цьому випадку є виникнення співучасті? Якщо так, то який її характер?

5. За рішенням суду Рамазанова зобов'язано принести публічні вибачення своїй сусідці Кутиревой. Через декілька днів до стягувача з'явився Ковалів, що представився представником Рамазанова, і приніс їй вибачення.

Чи можливі за чинним законодавством про виконавче провадження такі дії? Коли не допускається представництво у виконавчому провадженні?

6. Державний виконавець проводив арешт майна на квартирі Саблігамедова. Боржникові за його клопотанням було надано перекладача. У процесі виконавчих дій Саблігамедов заявив відвід перекладачеві, пояснивши, що він трохи розуміє українську мову і зміг зробити висновок про неправильний переклад. Державний виконавець погодився і відпустив перекладача, продовживши виконавчі дії.

Чи правильно вчинив державний виконавець? Який порядок відводу перекладача? Як ці дії оформляються?

7. Чи правильні дії державного виконавця, якщо:

а) не дивлячись на те, що стягувач у справі надав боржнику відстрочку виконання, посилаючись на те, що це питання не розглядалося судом, звернув стягнення на майно боржника;

б) доручив провести виконання рішення суду про розподіл майна між подружжям представнику органу опіки та піклування, який мав відповідні повноваження на участь у справі на цій стадії;

в) відмовив залучити на прохання стягувача до справи офіційного представника боржника;

г) не звернув увагу на вказівку боржника про те, на яке майно слід звернути стягнення, а описав інші більш коштовні речі.

8. Чи правильні дії державного виконавця, якщо:

а) залучив понятими у справі свого колегу — державного виконавця цього ж Департаменту державної виконавчої служби, студента Хмельницького інституту регіонального управління та права, який проходив навчальну практику у суді та сестру боржника, передавши їй на збереження описане майно;

б) виконав рішення суду між сторонами, стягувачем, за яким виступав його рідний брат;
в) відмовив забезпечити виконання шляхом накладення арешту на збереження боржника, який наніс шкоду юридичній особі, яка виступила стягувачем у справі.

9. Виконавець направив до банку запит з вимогою про надання інформації про наявність грошових коштів, що знаходяться на рахунках ВАТ «Рожкін, Ножкін і партнери». Керівник банку відмовився надати виконавцеві таку інформацію, посилаючись на банківську таємницю.

Виконавець виніс постанову про накладення на винну особу штрафу.

Чи має право керівник банку оспорити дії виконавця? Яка підвідомчість цієї справи?

Питання для самоконтролю

1. Чим відрізняються виконавчі правовідносини від цивільних процесуальних, господарських процесуальних?
2. Хто такий державний виконавець?
3. Якими правами та обов'язками наділений державний виконавець?
4. Визначте співвідношення між поняттями «суб'єкти виконавчого провадження», «учасники виконавчого провадження», «особи, які залучаються до проведення виконавчих дій», «особи, які беруть участь у виконавчому провадженні».

Тема 3. Процесуальна форма виконавчого провадження

Завдання 1. Вирішити задачі:

1. За рішенням суду на користь позивача стягнуто заборгованість за договором поставки. Отримавши наказ господарського суду, позивач пред'явив його до виконання. Державний (приватний) виконавець відкрив виконавче провадження. Після отримання копії постанови про відкриття виконавчого провадження боржник запропонував стягувачу прийняти для погашення заборгованості партію автотранспорту, оскільки у нього відсутні грошові кошти.

Чи можлива така зміна способу виконання? Чи має право стягувач погодитися на це? Як слід вчинити державному виконавцеві?

2. Для примусового виконання в державну виконавчу службу поступило посвідчення КТС (комісії з трудових спорів) про стягнення заробітної плати. Державний виконавець відмовив у відкритті виконавчого провадження, посилаючись на ту обставину, що посвідчення КТС не містило такого обов'язкового реквізиту, як відтиск печатки. Викликаний в судове засідання голова КТС повідомив, що КТС не є юридичною особою, через що не має в своєму розпорядженні печатки.

Як вирішити таку ситуацію?

3. Перед зверненням до державної виконавчої служби стягувач виявив, що втратив текст нотаріально посвідченого договору про сплату аліментів, проте збереглася нотаріально посвідчена копія такого договору. Стягувач звернувся до державної виконавчої служби із заявою про відкриття виконавчого провадження, додавши до нього копію вказаного договору.

Державний виконавець наполягав на наданні оригіналу або дублікату договору про виплату аліментів, проте стягувач наполягав на прийнятті копії договору, оскільки копія також нотаріально посвідчена.

Як вирішити ситуацію? Чи є відмінності в юридичній силі справжнього виконавчого документа, його дублікату і його посвідченої копії? Який порядок отримання дублікату нотаріально посвідченого договору про виплату аліментів? Який порядок отримання дублікату виконавчого листа?

4. Рішенням господарського суду Хмельницької області від 3 квітня з приватного підприємця Боброва на користь ТОВ «Ігрек» стягнуто 700 тис. грн.

Виданий на підставі рішення суду наказ господарського суду спрямовано для виконання у державну виконавчу службу у м. Хмельницькому.

Складіть постанову про відкриття виконавчого провадження, вказавши необхідні дані на свій розсуд.

5. У відповідності до виконавчого напису нотаріуса про стягнення 300 гривень за нотаріально не посвідченим договором позики А. виданий виконавчий лист, який був пред'явлений до виконання.

Вкажіть, постанови яких органів підлягають виконанню?

Які документи відносяться до виконавчих?

Подайте характеристику правовідносин, які виникли у наведеному випадку? Визначте дії державного (приватного) виконавця у даному випадку?

6. У провадженні державного виконавця знаходилися два виконавчі листи господарського суду про стягнення з ВАТ «Захід» 12 млн. грн. на користь ТОВ «Коло» і 500 тис. грн. адміністративного штрафу.

З моменту відкриття виконавчих проваджень за двома стягненнями пройшло більше півтора роки. Прокурор області в своєму приписі на ім'я державного виконавця зажадав припинити ці провадження у зв'язку із закінченням встановленого строку здійснення виконавчих дій.

Як слід вчинити державному (приватному) виконавцеві?

7. Відносно ЗАТ «Крахстрах» господарським судом порушено справу про визнання його банкрутом. ЗАТ «Крахстрах» — боржник за зведеним виконавчим провадженням.

Державний виконавець, отримавши копію рішення господарського суду, звернувся до загального і господарського суду за місцем свого знаходження із заявою про зупинення зведеного виконавчого провадження.

Чи правильно вчинив державний (приватний) виконавець?

8. У провадженні державного виконавця перебуває ряд виконавчих документів про стягнення грошових коштів із ТОВ «Бурштин».

Представник ТОВ Долгов звернувся до державного виконавця із заявою про закінчення виконавчого провадження з огляду на те, що рішенням засновників ТОВ підлягає ліквідації.

Як вчинити державному (приватному) виконавцеві?

9. Рішенням районного місцевого суду задоволено позов Бобрик до ПП Дроздової про захист прав споживачів. Із відповідача стягнуто на користь Бобрик — 4 тис. грн. на відшкодування шкоди.

У ході виконання рішення суду з'ясувалось, що майно і доходи, на які може бути звернене стягнення, в Дроздової відсутні. При складанні постанови про повернення виконавчого документа та закінчення виконавчого провадження в державного виконавця виникли складнощі із визначенням того, куди слід повернути виконавчий лист.

Дайте юридичну консультацію державному виконавцеві з посиланням на норми закону.

10. *Чи є підставою до закінчення виконавчого провадження наступні обставини:*

1) укладення шлюбу неповнолітнім, на користь якого стягувалися аліменти;

2) виключення фізичної особи-боржника із Єдиного державного реєстру підприємств, установ, організацій (майна, що належить йому, немає);

3) смерть фізичної особи — стягувача за рішенням суду про компенсацію моральної шкоди, завданої злочином;

4) передача сторонами виконавчого провадження державному виконавцеві письмової угоди, відповідно до якої боржник передає стягувачу в рахунок боргу належне йому майно;

5) відмова стягувача, за рішенням суду про надання жилого приміщення, від укладення договору соціального найму запропонованого відповідачем жилого приміщення і отримання ключів від нього (мотив відмови: це жиле приміщення не благоустроєне).

6) погашення боржником заборгованості по виконавчому документу в строк, встановлений державним виконавцем для добровільного виконання виконавчого документа;

7) досягнення дитиною, на користь якої стягуються аліменти, повноліття (в особи, зобов'язаної до сплати аліментів, є заборгованість по аліментах);

8) смерть фізичної особи — стягувача за судовим наказом про стягнення заробітної плати;

9) закінчення річного строку з дня набрання постанови про стягнення адміністративного штрафу законної сили;

10) скасування рішення суду, на підставі якого виданий виконавчий лист, судом касаційної інстанції.

11. 10 травня приватний виконавець відкрив виконавче провадження. 14 травня копію постанови про відкриття виконавчого провадження було направлено боржнику і 19 травня було ним отримано. 20 травня приватний виконавець виніс постанову про стягнення з боржника виконавчого збору у розмірі 10 % від суми, вказаної у виконавчому документі, і приступив до примусового виконання.

Чи правомірно вчинив приватний виконавець?

12. Рішенням суду Комарова поновлено на посаді заступника директора ВАТ «Кворум». Виконавчий лист пред'явлено до примусового виконання, відкрито виконавче провадження. У ході виконавчого провадження державним виконавцем було встановлено, що юридична особа-боржник фактично припинила господарську діяльність, а за вказаною у виконавчому документі адресою знаходиться інша юридична особа.

Як слід вчинити державному виконавцеві в даній ситуації?

Питання для самоконтролю

1. Які наслідки подання до виконання виконавчого документа, який не відповідає встановленим вимогам?
2. Які підстави для відмови у відкритті виконавчого документа?
3. Які підстави для відкладення провадження виконавчих дій?
4. У яких випадках передбачається негайне виконання рішення?
5. Які підстави та наслідки повернення виконавчого документа стягувачеві?
6. У яких випадках надається відстрочка чи розстрочка виконання? Чи може надати відстрочку стягувач?
7. Які наслідки зупинення виконавчого провадження?
8. Який порядок оголошення розшуку у виконавчому провадженні?
9. Які процесуальні відмінності підстав та порядку розшуку боржника чи його майна?

Тема 4. Порядок виконання рішень майнового характеру

Завдання 1. Вирішити задачі:

1. У провадженні державного виконавця районного відділу державної виконавчої служби знаходиться виконавчий лист про стягнення грошових коштів з громадянина С. на користь громадянина П.

При виконанні цього рішення державним виконавцем накладено арешт на телевізор, що належить боржнику. Його оцінено самостійно державним виконавцем у 3250 грн. та передано на реалізацію.

Чи законні дії державного виконавця?

2. Які обставини є підставою для визнання торгів з продажу майна боржника недійсними:

1) організатор торгів не є переможцем тендеру (конкурсу) спеціалізованих організації по реалізації арештованого майна;

2) на торги виставлено майно юридичної особи-боржника третьої черги за наявності у боржника майна першої та другої черги;

3) про арешт майна, виставленого на торги, державний виконавець не повідомив податковий орган;

4) сторін виконавчого провадження не було ознайомлено з початковою ціною майна, виставленого на торги;

5) повідомлення про проведення торгів зроблено у лише рухомому рядку телеканала «Контакт»;

6) повідомлення про проведення торгів зроблено 1 березня, а торги проведено 20 березня (20 грудня).

3. У рамках виконавчого провадження про стягнення грошових коштів з Сидорова приватним виконавцем було накладено арешт на набір м'яких меблів, який належав боржникові. Вартість арештованого майна було визначено приватним виконавцем при складанні акту опису і арешту. У подальшому стягувач, який не був присутній при складанні акту опису, заперечив проти оцінки, проведеної приватним виконавцем. Постановою приватним виконавця для визначення вартості арештованого майна було призначено спеціаліста, витрати пов'язані із залученням якого сплатив стягувач.

Після реалізації майна стягувач зажадав від приватного виконавця віднести витрати по проведенню оцінки арештованого майна на боржника.

Чи підлягає задоволенню вимога стягувача?

4. У державного виконавця на виконанні знаходився виконавчий лист про стягнення 800 тис. грн. з боржника Хитромудрого на користь громадянки Непродуманої. У процесі виконання з'ясувалося, що боржник проживає у квартирі, яка належить співмешканці Красоткіній, шлюб з якою не зареєстрований. Всі речі у квартирі Красоткіної, з її слів, належать особисто їй. Хитромудрий ніде не працює, їздить на машині, яка належить його матері.

Державним виконавцем встановлено також, що машина була подарована боржником матері після відкриття виконавчого провадження у період наданого строку на добровільне виконання. При цьому матері боржника 90 років, самотійно пересуватися вона не може.

Чи можна якимось чином захистити права стягувача у цьому випадку? Дайте стягувачу розгорнену правову консультацію.

5. ЗАТ «Нерудсервіс» звернулося до господарського суду з скаргою на дії державного виконавця, зокрема про винесення постанови, якою боржникові заборонено здійснювати будь-які дії відносно майна, що належить боржникові, без письмової згоди державного виконавця. В обґрунтування скарги заявник посилався на неможливість здійснення нормальної господарської діяльності у зв'язку з винесенням оскаржуваної постанови.

Дайте оцінку правомірності дії державного виконавця.

6. При виконанні судового рішення про стягнення грошових коштів з ТзОВ «Злагода» приватним виконавцем було звернено стягнення на майно боржника — холодильник.

Боржник оскаржив дії приватного виконавця до суду. Суд задовольнив скаргу боржника, мотивуючи це тим, що холодильник включений до переліку видів майна, на яке те може бути звернено стягнення за виконавчими документами.

Проведіть правовий аналіз наведеної ситуації.

7. За рішенням господарського суду Хмельницької області Депозитарний центр «Акція» (реєстратор) зобов'язано внести до реєстру акціонерів ВАТ «Електроніка» запис про приналежність Архипову 1 702 звичайних акцій АТ.

На виконання рішення суду державний виконавець, вивчивши реєстр акціонерів ВАТ «Електроніка», виніс постанову, якою зобов'язав Депозитарний центр «Акція» списати 1 702

звичайних акції АТ з особового рахунку ТОВ «Інвестиційна компанія "Ігрек"» (номінального держателя) на особовий рахунок Архипова. Ця постанова була виконана реєстратором.

ТОВ «Інвестиційна компанія "Ігрек"» звернулося до суду із скаргою на дії державного виконавця, вказавши, що державний виконавець при списанні акцій перевищив свої повноваження і виконав функції суду, оскільки ні у рішенні суду, ні у наказі господарського суду не було вказано особу, з особового рахунку якого слід було провести списання акцій. При цьому ТОВ «Інвестиційна компанія "Ігрек"» є лише номінальним утримувачем акцій, що належать на праві власності ЗАТ «Золотник». Ні ТОВ «Ігрек», ні ЗАТ «Золотник» не були ні сторонами, ні третіми особами за позовом Архипова.

Дайте оцінку діям державного виконавця.

8. На виконання до державного виконавця надійшов виконавчий лист про стягнення із Палкіна аліментів на користь двох неповнолітніх дітей.

До дня відкриття виконавчого провадження заборгованість по аліментах склала 7 тис. грн.

Палкін ніде не працює, джерел доходів не має. Майно, яке б належало Палкіну, крім легкового автомобіля марки «ВАЗ-2110», 2004 року випуску, не виявлено.

Державний виконавець наклав арешт на легковий автомобіль та вилучив його.

Палкін оскаржив дії державного виконавця до суду, посилаючись на невідповідність вартості автомобіля стягнутій сумі, а також на те, що арешт майна проведено після закінчення одного місяця з дня відкриття виконавчого провадження.

Чи підлягає скарга задоволенню?

9. *Чи правильні дії державного (приватного) виконавця, який:*

а) поклав стягнення на майно боржника, незважаючи на те, що сума стягнення становила 20 відсотків заробітної плати боржника;

б) описав на покриття боргу одного з подружжя спільне їх майно.

10. Рішенням суду з Андрєєва стягнуто аліменти на користь неповнолітньої дитини у розмірі 1/4 частини всіх видів заробітку (доходів). У даний час Андрєєв є студентом медичної академії, і рішення суду направлено державним виконавцем до бухгалтерії академії. За наслідками зимової сесії Андрєєву не нараховувалася стипендія протягом подальшого навчального семестру.

Як слід вчинити бухгалтерії академії із рішенням суду про стягнення аліментів? Як проводитиметься стягнення аліментів, якщо з'ясується, що інших джерел доходів боржник не має?

Питання для самоконтролю

1. У яких випадках застосовується примусове виконання рішення?
2. У яких випадках проводяться прилюдні торги для реалізації арештованого майна?
3. Яка черговість звернення стягнення на майно — юридичної особи?
4. Визначте черговість задоволення претензій (вимог) стягувачів?

Тема 5. Порядок виконання рішень немайнового характеру

Завдання 1. Вирішити задачі:

1. Д. рішенням суду був поновлений на роботі з виплатою заробітної плати за 30 робочих днів вимушеного прогулу. Наступного дня Д. одержав виконавчий лист і пред'явив його директорові заводу з проханням видати наказ про його поновлення на роботі.

Директор заводу заявив, що рішення суду він не виконає до того часу, поки ця справа не буде переглянута в апеляційному порядку.

Який процесуальний порядок виконання судових рішень про поновлення на роботі?

2. У провадженні державного виконавця перебуває виконавчий лист про вселення П. у квартиру до свого колишнього чоловіка Р. Державним виконавцем було виконано вказане рішення суду і П. була вселена у квартиру.

Через два роки після проведеного вселення П. знову звернулася до державного виконавця із заявою про те, що Р. перешкоджає їй у користуванні житловим приміщенням і вселити її знову у квартиру до свого колишнього чоловіка Р.

Державним виконавцем було відновлене виконавче провадження і проведені виконавчі дії.

Чи правомірні дії державного виконавця?

3. У провадженні державного виконавця перебуває виконавчий лист про виселення Ф. з квартири без надання іншого житлового приміщення. Виконуючи судове рішення, державний виконавець 1 грудня 2001 року виніс постанову про відкриття виконавчого провадження і надав боржнику термін для добровільного виконання рішення до 15 грудня 2001 року.

Боржник звернувся до суду зі скаргою на дії державного виконавця, обґрунтовуючи свою скаргу тим, що в опалювальний сезон виселення проводити заборонено.

Як необхідно вирішити справу?

4. За рішенням районного суду С. необхідно було до 1 квітня цього року знести самовільно збудовану ним перегородку на кухні. Після вступу рішення в законну силу, оскільки С. добровільно не виконав до зазначеного строку цього рішення, державний виконавець прибув з групою робітників і дав їм вказівку розібрати перегородку, що і було зроблено.

Чи правильно було виконано рішення суду?

5. Рішенням Хмельницького окружного адміністративного суду від 1 грудня Ключова відновлено на посаді державного виконавця міського відділу державної виконавчої служби.

Виданий на підставі рішення суду від 15 серпня виконавчий лист Ключов пред'явив до міського відділу державної виконавчої служби 1 жовтня.

На наступний після відкриття виконавчого провадження день представник боржника надав державному виконавцеві копію рішення Львівського апеляційного адміністративного суду від 27 грудня про скасування рішення суду від 1 грудня і направлення справи на новий розгляд.

Варіант: представник боржника надав державному виконавцеві копію рішення суду апеляційної інстанції про скасування рішення суду від 1 грудня та відмову у задоволенні позову.

Чи підлягає виконанню виконавчий лист про поновлення Ключова на посаді?

Питання для самоконтролю

1. Які особливості звернення стягнення аліментів?
2. Чи може підлягати негайному виконанню рішення суду про стягнення аліментів, якщо безпосередньо у рішенні цього не вказано?
3. Які встановлені гарантії при зверненні стягнення на заробітну плату та інші доходи боржника?
4. Якими мають бути дії державного виконавця у випадку неможливості передачі предмету, вказаного у рішенні, стягувачеві в силу його гибелі?
5. Яким чином державний виконавець може вплинути на боржника у випадку невиконання останнім рішення про вчинення певної дії або утримання від її вчинення?
6. З якого моменту вважається виконаним рішення про поновлення працівника?
7. Які дії державного виконавця у випадку, коли виконанню рішення про примусове вселення перешкоджає особа, яка не є боржником за виконавчим документом?

Тема 6. Гарантії захисту прав учасників виконавчого провадження

Завдання 1. Дослідити питання контролю та нагляд у виконавчому провадженні.

Питання для самоконтролю

1. Яке призначення виконавчого збору?
2. Який порядок накладення штрафу у виконавчому провадженні?
3. У яких випадках може наставати кримінальна відповідальність за порушення норм про виконавче провадження?

1.5. Індивідуальні завдання

1.5.1. Основні вимоги до написання індивідуальних завдань

Індивідуальні завдання передбачаються у формі есе або у формі індивідуальних науково-дослідних завдань (ІНДЗ).

Завдання у формі ІНДЗ обирається студентом добровільно на початку семестру. Виконання індивідуального завдання у формі ІНДЗ може передбачас:

- підбір та опрацювання літератури за темою;
- складання плану і виконання роботи (вступ, *перше питання* — розкриття теоретичних аспектів проблеми, виклад основних ідей та пропозицій авторів; *друге питання* — аналіз фактичних та статистичних даних; висновки; список використаної літератури та інформаційних джерел);
- презентація ІНДЗ на семінарських заняттях (виступ до 5 хвилин).

Завдання у формі есе обирається студентом добровільно або закріплюється за студентом викладачем протягом семестру і виконується за усталеними вимогами.

Метою виконання рефератів і творчих наукових завдань є закріплення і систематизація студентами отриманих знань у процесі участі в аудиторних заняттях і самостійної роботи.

Для виконання індивідуальних завдань студенти повинні використовувати законодавчі та підзаконні акти, інструктивно-методичні матеріали, науково-монографічну літературу, судову практику, статистичні дані, аналітичну інформацію органів управління. Реферат має містити зіставлення різних точок зору з досліджуваного питання.

Роботи виконуються комп'ютерним способом. Обсяг роботи має забезпечувати належне висвітлення завдання і повинно бути виконано шрифтом Times New Roman кеглем 12 з 1,5 міжрядковим інтервалом.

Обов'язково в тексті повинні бути посилання на джерела, що були використані при написанні есе. Посилання подаються у квадратних дужках з вказівкою номера джерела, за яким воно внесене у список використаних джерел, та сторінки (якщо подається точна цитата або числові дані), наприклад [3, с.8].

Есе повинно відповідати вимогам оригінальності, самостійності та дотримання правил академічної доброчесності.

Нижче списку використаних джерел рукописним способом зазначається дата виконання есе і проставляється особистий підпис студента.

1.5.2. Тематика індивідуальних завдань

1.5.2.1. Тематики рефератів

1. Поняття та система відносин у виконавчому провадженні.
2. Система та класифікація принципів виконавчого провадження.
3. Рішення третейського суду як підстава виконання.
4. Повноваження державного виконавця.
5. Правовий статус стягувача.
6. Правовий статус боржника.
7. Правовий статус представника у виконавчому провадженні.
8. Експертиза у виконавчому провадженні.
9. Особи, які сприяють виконанню.
10. Стадійність виконавчого провадження як ознака процесуальної діяльності.
11. Розшук майна у виконавчому провадженні.
12. Розподіл стягнутих з боржника грошових сум.
13. Поворот виконання.

14. Відновлення виконавчого провадження.
15. Процесуальний порядок звернення стягнення на майно боржника.
16. Процесуальний порядок арешт майна.
17. Процесуальний порядок звернення стягнення на вклади боржників — фізичних осіб у кредитно-банківських установах.
18. Процесуальний порядок звернення стягнення на нерухоме майно (житловий будинок, квартиру, земельні ділянки, іншу нерухомість).
19. Процесуальний порядок реалізації нерухомого майна.
20. Процесуальний порядок звернення стягнення на заставлене майно.
21. Процесуальний порядок звернення стягнення на майно юридичної особи — боржника.
22. Процесуальний порядок звернення стягнення на заробітну плату,
23. Процесуальний порядок звернення стягнення на пенсію боржника — фізичної особи;
24. Процесуальний порядок звернення стягнення на інші доходи боржника — фізичної особи;
25. Процесуальний порядок виконання рішення про передачу певних речей стягувачеві.
26. Процесуальний порядок виконання судових рішень та вироків у частині стягнення шкоди, завданої злочинами.
27. Процесуальний порядок виконання рішень, що зобов'язують боржника вчинити на користь стягувача певні дії або утриматися від їх вчинені (крім передачі грошей чи майна).
28. Процесуальний порядок виконання рішення про стягнення аліментів.
29. Процесуальний порядок виконання рішення про виселення.
30. Процесуальний порядок виконання рішення про вселення.
31. Процесуальний порядок виконання рішення про поновлення на роботі.
32. Процесуальний порядок виконання рішення про відібрання дитини.

1.5.2.2. Темі науково-дослідних завдань

1. Місце виконавчого провадження у системі юрисдикційної діяльності.
2. Принцип гуманізму у виконавчому провадженні.
3. Виконавча давність у системі строків здійснення й захисту цивільних прав.
4. Дискреційні повноваження державного виконавця.
5. Справедливість та доцільність в інституті виконавчих витрат.
6. Особи, які зобов'язані виконувати розпорядження державного виконавця.

Оцінювання результатів виконання рефератів і творчих наукових завдань здійснюється відповідно до чинної в університеті системи оцінювання знань в умовах запровадження Європейської кредитно-трансферної системи (ЄКТС) і включається до поточної успішності.

1.6. Підсумковий контроль

Підсумковий семестровий контроль проводиться у формі усного заліку.

1.6.1. Питання для підсумкового контролю

1. Поняття, значення процесуальних відносин у провадженні по виконанні рішень судів та інших органів та посадових осіб.
2. Поняття та значення виконавчого провадження.
3. Поняття принципів виконавчого провадження.
4. Система та класифікація принципів виконавчого провадження.
5. Принцип диспозитивності у виконавчому провадженні.
6. Принцип об'єктивності, рівноправності сторін, оперативності, повноти, законності. Правові гарантії реалізації принципів виконавчого провадження.
7. Рішення судових та інших органів (посадових осіб) як підстави виконання.
8. Виконавчий документ: поняття, значення, вимоги щодо змісту, порядок виготовлення.
9. Видача дублікату виконавчого документа.
10. Процесуальні строки пред'явлення виконавчого документа до виконання (виконавча давність) та їх значення.

11. Переривання виконавчої давності.
12. Поновлення виконавчої давності.
13. Суб'єкти відносин виконавчого провадження: поняття, система, особливості правового статусу.
14. Органи примусового виконання.
15. Державна виконавча служба як орган примусового виконання.
16. Структура органів державної виконавчої служби.
17. Державний виконавець: поняття, правовий статус.
18. Сторони виконавчого провадження та учасники виконавчого провадження, їх процесуальні права та обов'язки.
19. Представництво у виконавчому провадженні.
20. Участь у виконавчому провадженні експерта, спеціаліста, суб'єкта оціночної діяльності.
21. Випадки обов'язкового призначення експерта чи спеціаліста.
22. Відводи як спосіб забезпечення незаангажованості окремих учасників виконавчого провадження (державний виконавець, прокурор, експерт, спеціаліст).
23. Стадії виконавчого провадження: поняття, значення, загальна характеристика.
24. Відкриття виконавчого провадження: поняття та значення, процесуальне оформлення.
25. Відмова у відкритті виконавчого провадження.
26. Примусове виконання рішення.
27. Заходи примусового виконання рішення: поняття, види, загальна характеристика.
28. Місце виконання.
29. Час проведення виконавчих дій.
30. Оголошення розшуку у виконавчому провадженні.
31. Виконавчі витрати.
32. Виконавчий збір.
33. Витрати, пов'язані із виконанням рішення.
34. Розподіл стягнутих з боржника грошових сум.
35. Черговість задоволення вимог стягувачів.
36. Закінчення виконавчого провадження: поняття, підстави, наслідки.
37. Ускладнення у ході виконавчого провадження.
38. Зупинення виконавчого провадження: поняття, підстави, значення, наслідки.
39. Повернення виконавчого документу без виконання.
40. Поворот виконання.
41. Відновлення виконавчого провадження.
42. Заходи примусового виконання рішення.
43. Поняття, види, загальний порядок застосування заходів примусового виконання рішення.
44. Звернення стягнення на майно боржника.
45. Виявлення майна, опис майна, зберігання майна, реалізація майна.
46. Майно фізичних осіб, на яке не може бути звернене стягнення.
47. Особливості звернення стягнення на вклади боржників — фізичних осіб у кредитно-банківських установах.
48. Особливості звернення стягнення на нерухоме майно (житловий будинок, квартиру, земельні ділянки, іншу нерухомість).
49. Порядок реалізації нерухомого майна.
50. Особливості звернення стягнення на заставлене майно.
51. Звернення стягнення на майно юридичної особи — боржника.
52. Черговість задоволення претензій юридичної особи — боржника.
53. Звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника.
54. Гарантії забезпечення інтересів боржника при зверненні стягнення на заробітну плату та прирівняні до неї доходи.
55. Суми, на які не може бути звернене стягнення за виконавчими документами.
56. Особливості звернення стягнення на заробітну плату боржника, який відбуває кримінальне покарання.
57. Виконання рішення про передачу певних речей стягувачеві.

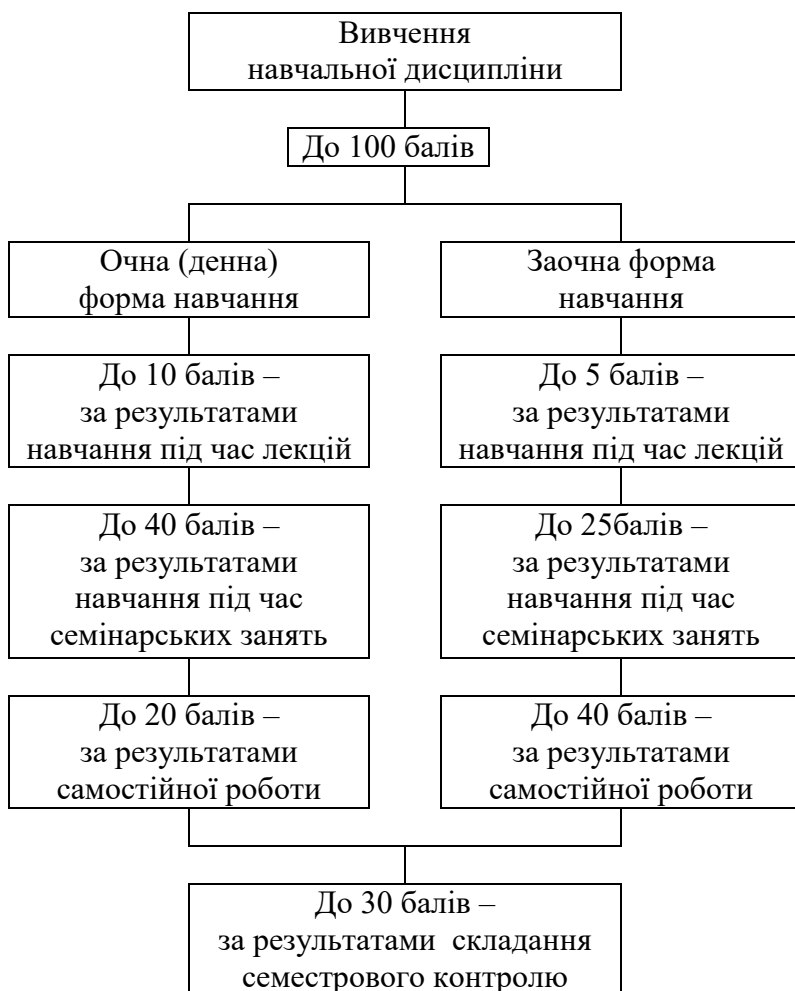
58. Виконання судових рішень та вироків у частині стягнення шкоди, завданої злочинами.
59. Загальні правила виконання рішень, що зобов'язують боржника вчинити на користь стягувача певні дії або утриматися від їх вчинені (крім передачі грошей чи майна).
60. Особливості виконання рішення про стягнення аліментів.
61. Порядок виконання рішення про виселення, про вселення, про примусовий обмін.
62. Особливості виконання рішення про поновлення на роботі.
63. Виконання рішення про відібрання дитини.
64. Особливості вчинення виконавчих дій щодо іноземців, осіб без громадянства, іноземних юридичних осіб.
65. Оскарження дій посадових осіб державної виконавця та інших посадових осіб Державної виконавчої служби України.
66. Захист стягувача у виконавчому провадженні.
67. Цивільно-правова відповідальність у виконавчому провадженні.
68. Адміністративна відповідальність у виконавчому провадженні.
69. Кримінальна відповідальність за порушення порядку виконання рішень.
70. Контроль, перевірка виконавчого провадження.
71. Нагляд у виконавчому провадженні.

1.6.2. Проведення підсумкового контролю

Підсумковий контроль проводиться із використанням тестових технологій із використанням Google-form. За потреби (відповідно до силлабусу) форма підсумкового контролю може змінюватися.

2. Схема нарахування балів

2.1. Нарахування балів студентам з навчальної дисципліни здійснюється відповідно до такої схеми:

2.2. Обсяг балів, здобутих студентом під час лекцій з навчальної дисципліни, обчислюється у пропорційному співвідношенні кількості відвіданих лекцій і кількості лекцій, передбачених навчальним планом, і визначається згідно з додатками 1 і 2 до Положення про організацію освітнього процесу в Хмельницькому університеті управління та права.

З цієї навчальної дисципліни передбачено проведення 10 лекцій за денною формою навчання.

Отже, студент може набрати під час лекцій таку кількість балів:

№ з/п	Форма навчання	Кількість лекцій за планом	Кількість відвіданих лекцій							
			1	2	3	4	5	6	7	8
1.	Денна	8	1,3	2,5	3,8	5,0	6,3	7,5	8,8	10,0

2.3. Обсяг балів, здобутих студентом під час семінарських занять, обчислюється за сумою балів, здобутих під час кожного із занять, передбачених навчальним планом, і визначається згідно з додатком 3 до Положення про організацію освітнього процесу в Хмельницькому університеті управління та права.

З цієї навчальної дисципліни передбачено проведення 5 семінарських занять за денною формою навчання.

Отже, рівень знань студентів під час семінарських занять може оцінюватися кількістю балів у таких межах:

№ з/п	Рівень знань студентів	Кількість семінарських занять відповідно до навчального плану		
		5 занять		
1.	Високий (творчий)	90-100 %		5
2.	Достатній (конструктивно-варіативний)	82-89 %		4,5
		74-81 %		4,0
3.	Середній (репродуктивний)	64-73 %		3,5
		60-63 %		3,0
4.	Низький (рецептивно-продуктивний)	35-59 %		2,0-2,5
		0-34 %		0,5-1,5

2.4. Перерозподіл кількості балів в межах максимально можливої кількості балів за самостійну роботу студентів та виконання індивідуальних завдань, наведено в наступній таблиці:

№ з/п	б тем	Номер теми						Усього балів
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	
1.	Максимальна кількість балів за самостійну роботу	4	4	4	5	5	4	26
2.	Максимальна кількість балів за індивідуальне завдання	8						8
	Усього балів							34

3. Рекомендовані джерела

3.1. Основні джерела

3.1. Основні джерела

1. Конституція України: Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28.06.1996 р. К. : Українська правнича фундація, 1996. 127 с.
2. Про виконавче провадження : Закон України від 02.06.2016 р. № 1404-VIII. Офіційний вісник України. 2016. № 53. Ст. 1852.
3. Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів : Закон України від 02.06.2016 р. № 1403-VIII. Офіційний вісник України. 2016. № 53. Ст. 1851.
4. Інструкція з організації примусового виконання рішень, затв. наказом Міністерства юстиції України від 02.04.2012 р. № 512/5, зареєстр. в Міністерстві юстиції України 02.04.2012 р. за № 489/20802, у ред. наказу від 29.09.2016 р. № 2832/5. Офіційний вісник України. 2012. № 27. Стор. 23. Ст. 1018.
5. Курс цивільного процесу / за ред. В. В. Комарова. Х. : Право, 2011. 1352 с.
6. Білоусов Ю. В. Виконавче провадження. К. : Прецедент, 2005. 188 с. (Серія «Юридична бібліотека»).
7. Цивільне виконавче право України / за заг. ред. І. Д. Копайгори. Львів : Магнолія-2006, 2007. 538 с.

3.2. Допоміжні джерела

1. Конвенція про захист прав і основних свобод людини, підписана у Римі, 04.11.1950 р. Вісник Українського центру прав людини. 1998. № 3. С. 29–37.
2. Господарський процесуальний кодекс України від 06.11.1991 р. № 1798-XII, у ред. Закону № 2147-VIII від 03.10.2017 р. Відомості Верховної Ради України. 2017. № 48. Ст. 436.
3. Земельний кодекс України від 25.10.2001 р. № 2768-III. Відомості Верховної Ради України. 2002. № 3-4. Ст. 27.
4. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 р. № 2747-IV, у ред. Закону № 2147-VIII від 03.10.2017 р. Відомості Верховної Ради України. 2017. № 48. Ст. 436.
5. Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 р. № 322-VIII. Відомості Верховної Ради УРСР. 1971. додаток до № 50. Ст. 375.
6. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 р. № 8073-X. Відомості Верховної Ради УРСР. 1984. додаток до № 51. Ст. 1122.
7. Кодекс цивільного захисту України від 02.10.2012 р. № 5403-VI. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 34-35. Ст. 458.
8. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 р. № 2341-III. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 25-26. Ст. 131.
9. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 р. № 4651-VI. Відомості Верховної Ради України. 2013. №№ 9-13. Ст. 88.
10. Кримінально-виконавчий кодекс України від 11.07.2003 р. № 1129-IV. Відомості Верховної Ради України. 2004. № 3-4. Ст. 21.
11. Сімейний кодекс України від 10.01.2002 р. № 2947-III. Відомості Верховної Ради України. 2002. № 21-22. Ст. 135.
12. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV. Відомості Верховної Ради України. 2003. №№ 40-44. Ст. 356.
13. Цивільний процесуальний кодекс України від 18.03.2004 р. № 1618-IV, у ред. Закону № 2147-VIII від 03.10.2017 р. Відомості Верховної Ради України. 2017. № 48. Ст. 436.
14. Про аграрні розписки : Закон України від 06.11.2012 р. № 5479-VI. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 50. Ст. 695.
15. Про адвокатуру та адвокатську діяльність : Закон України від 05.07.2012 р. № 5076-VI. Офіційний вісник України. 2012. № 62. Ст. 2509.
16. Про банки і банківську діяльність : Закон України від 07.12.2000 р. № 2121-III. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 5-6. Ст. 30.

17. Про безоплатну правову допомогу : Закон України від 02.06.2011 р. Офіційний вісник України. 2011. № 51. Ст. 2009.
18. Про введення мораторію на примусову реалізацію майна : Закон України від 29.11.2001 р. № 2864-III. Відомості Верховної Ради України. 2002. № 10. Ст. 77.
19. Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини : Закон України від 23.02.2006 р. № 3477-IV. Відомості Верховної Ради України. 2006. № 30. Ст. 260.
20. Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом : Закон України від 14.05.2002 р. у редакції Закону України від 30.06.1999 р. № 2343-XII. Відомості Верховної Ради України. 2012. № 32-33. Ст. 413.
21. Про гарантії держави щодо виконання судових рішень : Закон України від 05.06.2012 р. № 4901-VI. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 17. Ст. 158.
22. Про депозитарну систему України : Закон України від 06.07.2012 р. № 5178-VI. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 39. Ст. 517.
23. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень : Закон України від 01.07.2004 р. № 1952-IV. Відомості Верховної Ради України. 2016. № 1. Ст. 9.
24. Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень : Закон України від 18.11.2003 р. № 1255-IV. Відомості Верховної Ради України. 2004. № 11. Ст. 140.
25. Про забезпечення права на справедливий суд : Закон України від 12.02.2015 р. Відомості Верховної Ради України. 2015. № 18, № 19-20. Ст. 132.
26. Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення : Закон України від 14.10.2014 р. № 1702-VII. Відомості Верховної Ради України. 2014. № 50-51. Ст. 2057.
27. Про заставу : Закон України від 02.10.1992 р. № 2654-XII. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 47. Ст. 642.
28. Про звернення громадян : Закон України від 02.10.1996 № 393/96-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 47. Ст. 256.
29. Про іпотеку : Закон України від 05.06.2003 р. № 898-IV. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 38. Ст. 313.
30. Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів : Закон України від 10.11.2015 р. № 772-VIII. Відомості Верховної Ради України. 2016. № 1. Ст. 2.
31. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII. Відомості Верховної Ради України. 2015. № 40-41. Ст. 379.
32. Про нотаріат : Закон України від 02.09.1993 р. № 3425-XII. Відомості Верховної Ради України. 1993. № 39. Ст. 383.
33. Про платіжні системи та переказ коштів в Україні : Закон України від 05.04.2001 р. № 2346-III. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 29. Ст. 137.
34. Про прокуратуру : Закон України від 14.10.2014 р. Відомості Верховної Ради України. 2015. № 2-3. Ст. 12.
35. Про судову експертизу : Закон України від 25.02.1994 р. Відомості Верховної Ради України. 1994. № 28. Ст. 232.
36. Про третейські суди : Закон України від 11.05.2004 р. Офіційний вісник України. 2004. № 23. Ст. 1540.
37. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним зверненням спільного підприємства «Мукачівський плодоовочевий консервний завод» про офіційне тлумачення положення пункту 10 статті 3 Закону України «Про виконавче провадження» (справа про виконання рішень третейських судів) від 24.02.2004 р. Офіційний вісник України. 2004. № 9. ст. 536.
38. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням 47 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України «Про введення мораторію на примусову реалізацію майна» (справа про мораторій

- на примусову реалізацію майна) від 10.06.2003 р. Офіційний вісник України. 2003. № 25. Ст. 1217.
39. Виконавче провадження: хрестоматія (галузь знань 0304 «Право», освітньо-кваліфікаційний рівень «Бакалавр», напрям підготовки 6.030401 «Правознавство») для студентів факультету № 4 / уклад.: В. В. Комаров, Д. М. Сібільов, С. О. Кравцов, О. І. Попов. Х. : Нац. ун-т «Юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого», 2013. 730 с.
 40. Першопричини невиконання рішень національних судів України. Національна безпека і оборона. 2019. № 3-4 (179-180).
 41. Фіолевський Д. П., Лобанцев С. Ю., Мезенцев Є. І. Державна виконавча служба України / під заг. ред. Д. П. Фіолевського. К. : Алерта, 2004. 564 с.
 42. Фурса С. Я., Фурса Є. І., Щербак С. В. Закони України «Про державну виконавчу службу», «Про виконавче провадження», «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини»: Науково-практичний коментар. К. : Видавець Фурса С. Я. : КНТ, 2008. 1172 с.
 43. Фурса С. Я., Щербак С. В. Виконавче провадження в Україні. К. : Атіка, 2002. 480 с.
 44. Фурса С. Я., Щербак С. В. Законодавство України про виконавче провадження: Науково-практичний коментар. К. : Ін Юре, 2004. 976 с.
 45. Цивільний процес / за ред. Ю. В. Білоусова. К. : Прецедент, 2005. 293 с.
 46. Штефан М. Й., Омельченко М. П., Штефан С. М. Виконання судових рішень. К. : Юрінком Інтер, 2001. 320 с.

3.2. Допоміжні джерела

3.2.1. Нормативні джерела, судова практика

1. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним зверненням спільного підприємства «Мукачівський плодоовочевий консервний завод» про офіційне тлумачення положення пункту 10 статті 3 Закону України «Про виконавче провадження» (справа про виконання рішень третейських судів) від 24.02.2004 р. Офіційний вісник України. 2004. № 9. Ст. 536.
2. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням 47 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України «Про введення мораторію на примусову реалізацію майна» (справа про мораторій на примусову реалізацію майна) від 10.06.2003 р. Офіційний вісник України. 2003. № 25. Ст. 1217.
3. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 р. ВВР. 2001. № 25-26. Ст. 131.
4. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 № 4651-VI. Офіційний вісник України. 2012. № 37. Стор. 11. Ст. 1370.
5. Кримінально-виконавчий кодекс України 11.07.2003 р. Відомості Верховної Ради України. 2004. № 3-4. Ст. 21.
6. Кодекс України про адміністративні правопорушення, прийнятий 07.11.1984 р. <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=80731-10>; <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=80732-10>.
7. Сімейний кодекс України від 10.01.2002 р. Відомості Верховної Ради України. 2002. № 21-22. ст. 135.
8. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. Офіційний вісник України. 2003. № 11. ст. 461.
9. Цивільний процесуальний кодекс України від 18.03.2004 р. Офіційний вісник України. 2004. № 16. Ст. 1088.
10. Про банки і банківську діяльність : Закон України від 07.12.2000 р. ВВР. 200. № 5-6. Ст. 30.
11. Про введення мораторію на примусову реалізацію майна : Закон України від 29.11.2001 р. ВВР. 2002. № 10. ст. 77.
12. Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини : Закон від 23.02.2006 р. № 3477-IV. Відомості Верховної Ради України. 2006. № 30 (28.07.2006). Ст. 260.

13. Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом : Закон України від 14.05.2002 р. у ред. Закону України від 30.06.1999 р. Відомості Верховної Ради України. 1999. № 42-43. Ст. 378.
14. Про впорядкування питань, пов'язаних із забезпеченням ядерної безпеки : Закон України від 24.06.2004 р. Офіційний вісник України. 2004. № 30. Ст. 1982.
15. Про державну службу : Закон України від 10.12.2015 р. № 889-VIII. Відомості Верховної Ради України. 2016. № 4. Ст. 43.
16. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень : Закон України від 01.07.2004 р. в ред. Закону України № 1878-VI від 11.02.2010 р. Відомості Верховної Ради України. 2010. № 18. Ст. 141.
17. Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень : Закон України від 18.11.2003 р. Офіційний вісник України. 2003. № 52. Ст. 2734.
18. Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування : Закон України від 09.07.2003 р. Офіційний вісник України. 2003. № 33. Ст. 1770.
19. Про заставу : Закон України від 02.10.1992 р. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 47. Ст. 642.
20. Про захист від недобросовісної конкуренції : Закон України від 07.06.1996 р. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 36. Ст. 164.
21. Про захист економічної конкуренції : Закон України від 11.01.2001 р. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 12. Ст. 64.
22. Про звернення громадян : Закон України від 02.10.1996 р. у ред. Закону України від 05.10.2016 р. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 47. Ст. 256.
23. Про іпотеку : Закон України від 05.06.2003 р. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 38. Ст. 313.
24. Про іпотечне кредитування, операції з консолідованим іпотечним боргом та іпотечні сертифікати : Закон України від 19.06.2003 р. Відомості Верховної Ради України. 2004. № 1. Ст. 1.
25. Про міжнародний комерційний арбітраж : Закон України від 24.02.1994 р. у ред. Закону України від 19.10.2016 р. Відомості Верховної Ради України. 1994. № 25. Ст. 198.
26. Про нотаріат : Закон України від 02.09.1993 р. Відомості Верховної Ради України. 1993. № 39. Ст. 383.
27. Про оплату праці : Закон України від 23.05.1995 р. у ред. Закону України від 01.01.2017 р. Відомості Верховної Ради України. 1995. № 17. Ст. 121.
28. Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні : Закон України від 12.07.2001 р. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 47. Ст. 251.
29. Про пенсійне забезпечення військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб : Закон України від 09.04.2002 р. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 29. Ст. 399.
30. Про пенсійне забезпечення : Закон України від 05.11.1991 р. у ред. Закону України від 01.01.2017 р. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 3. Ст. 10.
31. Про ратифікацію Конвенції про захист прав і основних свобод людини 1950 року, Першого протоколу та протоколів № 2, 4, 7 та 11 до Конвенції : Закон України від 17.07.1997 р. Відомості Верховної Ради України. 1997. № 40. Ст. 263.
32. Про свободу совісті та релігійні організації : Закон України від 23.04.1991 р. Відомості Верховної Ради України. 1991. № 25. Ст. 283.
33. Про судову експертизу : Закон України від 25.02.1994 р. Відомості Верховної Ради України. 1994. № 28. Ст. 232.
34. Про третейські суди : Закон України від 11.05.2004 р. Офіційний вісник України. 2004. № 23. Ст. 1540.
35. Про Національний план дій із забезпечення належного виконання рішень судів : Указ Президента від 27.06.2006 р. № 587/2006. Офіційне Інтернет-представництво Президента України. URL : <http://www.president.gov.ua/documents/4641.html>.
36. Інструкція про порядок і розміри відшкодування витрат та виплати винагороди особам, що викликаються до органів дізнання, попереднього слідства, прокуратури, суду або до органів,

- у провадженні яких перебувають справи про адміністративні правопорушення, та виплати державним науково-дослідним установам судової експертизи за виконання їх працівниками функцій експертів і спеціалістів, затв. постановою Кабінету Міністрів України від 01.07.1996 р. № 710. Бюлетень законодавства і юридичної практики України. 2004. № 5.
37. Перелік документів, за якими стягнення заборгованості провадиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів нотаріусів, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 29.07.1999 р. № 112 у ред. від 12.06.2015 р. Офіційний вісник України. 1999. № 26. Ст. 69.
38. Положення про порядок проведення аукціонів (публічних торгів) з реалізації заставленого майна, затв. постановою Кабінету Міністрів України від 22.12.1997 р. № 1448 у ред. від 03.06.2011 р. Офіційний вісник України. 1998. № 2. Ст. 50.
39. Про затвердження Порядку ведення Державного реєстру обтяжень рухомого майна : постанова Кабінету Міністрів України від 05.07.2004 р. № 830. Офіційний вісник України. 2004. № 27. Ст. 1770.
40. Про затвердження Порядку використання коштів виконавчого провадження та виконавчого збору, стягнутого з боржника : постанова Кабінету Міністрів України від 29.04.2004 р. № 554. Офіційний вісник України. 2004. № 17. Ст. 1184.
41. Про затвердження порядку розпорядження майном, конфіскованим за рішенням суду і переданим органам державної виконавчої служби : постанова Кабінету Міністрів України від 11.07.2002 р. № 985. Офіційний вісник України. 2002. № 29. Ст. 1371.
42. Про заходи щодо підвищення ефективності діяльності органів державної виконавчої служби : постанова Кабінету Міністрів України від 29.07.2002 р. № 1087. Офіційний вісник України. 2002. № 31. Ст. 1479.
43. Про перелік видів доходів, які враховуються при визначенні розміру аліментів на одного з подружжя, дітей, батьків, інших осіб : постанова Кабінету Міністрів України від 26.02.1993 р. № 146 в ред. постанови від 01.07.2002 р. № 869 у ред. від 03.08.2016 р. Зібрання постанов Уряду України. 1993. № 8. Ст. 161; Офіційний вісник України. 2002. № 27. Ст. 1254.
44. Про порядок використання коштів, отриманих органами державної влади від надання ними послуг відповідно до законодавства, та їх розміри : постанова Кабінету Міністрів України від 25.06.2001 р. № 702. Офіційний вісник України. 2001. № 26. Ст. 1178.
45. Про затвердження Інструкції про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень та Науково-методичних рекомендацій з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень : наказ Міністерства юстиції України від 08.10.1998 р. № 53/5. Офіційний вісник України. 1998. № 46 (03.12.98). Ст. 1715.
46. Про порядок реалізації ювелірних та інших побутових виробів із золота, срібла, платини і металів платинової групи, дорогоцінних каменів і перлів, а також лому і окремих частин таких виробів, на які накладено арешт : наказ Міністерства фінансів України від 2004.05.20, № 338. Офіційний вісник України. 2004. № 41 (29.10.2004). Ст. 2722.
47. Про затвердження Порядку взаємодії органів державної виконавчої служби та митних органів при переданні майна, конфіскованого за рішеннями судів, та розпорядженні ним : наказ Міністерства юстиції України та Державної митної служби України від 12.10.2009 N 1833/5/943. Офіційний вісник України. 2009. № 44. Ст. 2847.
48. Про затвердження Інструкції про порядок взаємодії органів внутрішніх справ України та органів державної виконавчої служби при примусовому виконанні рішень судів та інших органів (посадових осіб) : наказ Міністерства внутрішніх справ та Міністерства юстиції України від 25.06.2002 р. № 607/56/5. Офіційний вісник України. 2002. № 27 (19.07.2002). Ст. 1298.
49. Про затвердження Положення про порядок і умови зберігання ювелірних та інших побутових виробів із золота, срібла, платини і металів платинової групи, дорогоцінного каміння і перлів, а також лому і окремих частин таких виробів, на які накладено арешт, та внесення змін до окремих нормативно-правових актів Національного банку України : постанова Правління Національного банку України від 02.11.2005 р. № 409. Офіційний вісник України. 2005. № 52 (11.01.2006). Ст. 3359.

50. Про затвердження Порядку реалізації арештованого майна : наказ Міністерства юстиції України від 29.09.2016 р. № 2831/5. Офіційний вісник України. 2016. № 79. Ст. 2558.
51. Про затвердження Положення про автоматизовану систему виконавчого провадження : наказ Міністерства юстиції України від 05.08.2016 р. № 2432/5. Офіційний вісник України. 2016. № 64. Ст. 2182.
52. Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення платежів, пов'язаних з виконанням рішень закордонних юрисдикційних органів, прийнятих за наслідками розгляду справ проти України : постанова Кабінету Міністрів України від 07.03.2007 р. № 408. Офіційний вісник України. 2007. № 18 (23.03.2007). Ст. 716.
53. Про затвердження норм забезпечення форменим одягом працівників органів державної виконавчої служби : постанова Кабінету Міністрів України від 29.01.2014 № 39. Офіційний вісник України. 2014. № 14 (21.02.2014). ст. 429.
54. Про затвердження Порядку виплати винагород державним виконавцям та їх розмірів і розміру основної винагороди приватного виконавця : постанова Кабінету Міністрів України від 08.09.2016 № 643. Офіційний вісник України. 2016. № 75 (30.09.2016). ст. 2502.
55. Про затвердження Порядку роботи з документами в органах державної виконавчої служби : наказ Міністерства юстиції України від 25.12.2008 р. № 2274/5. <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=v2274323-08>.
56. Інструкція про порядок взаємодії органів внутрішніх справ України та органів державної виконавчої служби при примусовому виконанні рішень судів та інших органів (посадових осіб), затв. наказом МВС, Мін'юсту від 25.06.2002 р. № 607/56/5, зареєстровано в Мін'юсті 27.06.2002 р. за № 541/6829. Офіційний вісник України. 2002. № 27. Ст. 1298.
57. Інструкція про порядок розгляду звернень та особистого прийому громадян у Міністерстві юстиції України, в установах та організаціях, що належать до сфери його управління, затв. наказом Мін'юсту від 18.03.2004 р. № 26/5, зареєстровано в Мін'юсті від 18.03.2004 р. за № 342/8941. Офіційний вісник України. 2004. № 12. Частина 1. ст. 777.
58. Про затвердження Положення про порядок і умови зберігання цінних паперів, на які накладено арешт, затв. постановою Правління Національного банку України від 04.10.1999 р. № 489 зі змінами, внесеними постановою від 02.11.2005 р. № 409. ОВУ. 1999. № 44. ст. 2194.
59. Порядок взаємодії органів державної виконавчої служби та податкової міліції при примусовому виконанні рішень судів про стягнення коштів на користь держави за позовами органів державної податкової служби, затв. наказом Мін'юсту, Державної податкової адміністрації України від 03.07.2002 р. № 60/5; зареєстровано в Мін'юсті 04.07.2002 р. за № 555/6843. Офіційний вісник України. 2002. № 28. ст. 1340.
60. Порядок здійснення державною виконавчою службою України виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб) стосовно підприємств, установ, організацій, діяльність яких пов'язана з державною таємницею, затверджений наказом Мін'юсту від 23.03.2000 р. № 10/5а, зареєстровано в Мін'юсті 15.05.2000 р. за № 278/4499. Офіційний вісник України. 2000. № 20. Ст. 844.
61. Про затвердження Порядку взаємодії органів державної виконавчої служби та митних органів переданні майна, конфіскованого за рішеннями судів, та розпорядженні ним : наказ Мін'юсту, Державної митної служби України від 12.10.2009 р. № 1833/5/943, зареєстровано в Мін'юсту 12.10.2009 р. за № 978/16994. Офіційний вісник України. 2009. № 84. ст. 2847.
62. Про затвердження Положення про офіс приватного виконавця : наказ Міністерства юстиції України від 15.11.2016 № 3238/5, зареєстровано в Мін'юсту України від 16.11.2016 № 1487/29617. Офіційний вісник України. 2016. № 90 (22.11.2016). ст. 2938.
63. Про затвердження Спеціальних вимог до рівня професійної компетентності державних виконавців та керівників органів державної виконавчої служби : наказ Міністерства юстиції України від 21.10.2016 № 3005/5, зареєстровано в Мін'юсту України від 07.11.2016 № 1441/29571. Офіційний вісник України. 2016. № 87 (11.11.2016). ст. 2872.
64. Про затвердження Положення про Тимчасову дисциплінарну комісію приватних виконавців : наказ Міністерства юстиції України від 21.10.2016 № 3003/5, зареєстровано в

- Мін'юсту України від 07.11.2016 № 1439/29569. Офіційний вісник України. 2016. № 87 (11.11.2016). ст. 2870.
65. Про затвердження Порядку здійснення контролю за діяльністю працівників органів державної виконавчої служби, приватних виконавців : наказ Міністерства юстиції України від 21.10.2016 № 3003/5, зареєстровано в Мін'юсту України від 07.11.2016 № 1440/29570. Офіційний вісник України. 2016. № 87 (11.11.2016). ст. 2871.
66. Про затвердження Порядку формування і ведення Єдиного реєстру приватних виконавців України : наказ Міністерства юстиції України від 05.08.2016 № 2431/5, зареєстровано в Мін'юсту України від 12.08.2016 № 1125/29255. Офіційний вісник України. 2016. № 64 (23.08.2016). ст. 2181.
67. Про затвердження Положення про Тимчасову кваліфікаційну комісію приватних виконавців : наказ Міністерства юстиції України від 05.08.2016 № 2430/5, зареєстровано в Мін'юсту України від 12.08.2016 № 1123/29253. Офіційний вісник України. 2016. № 64 (23.08.2016). ст. 2180.
68. Про організацію представництва прокурором в суді інтересів громадянина або держави та їх захисту при виконанні судових рішень : наказ Генерального прокурора України від 29.11.2006 р. № 6гн. <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1041.12261.0>.
69. Про виконання рішень третейських судів: роз'яснення Вищого арбітражного (господарського) суду України від 17.02.1997 р. № 02-5/57, затверджене постановою Вищого арбітражного суду України від 28.02.1997 р. № 3. Збірник рішень та арбітражної практики Вищого арбітражного суду України. 1997. № 2.
70. Про деякі питання практики виконання рішень, ухвал, постанов господарських судів України : постанова Пленум Вищого господарського суду України від 17.10.2012 № 9. Вісник господарського судочинства. 2012. № 6. ст. 39.
71. Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя : постанова Пленуму Верховного Суду від 01.11.1996 р. № 9. Бюлетень законодавства і юридичної практики України. 2004. № 5.
72. Про практику розгляду судами клопотань про визнання й виконання рішень іноземних судів та арбітражів і про скасування рішень, постановлених у порядку міжнародного комерційного арбітражу на території України : постанова Пленуму Верховного Суду України від 24.12.1999 р. № 12. Вісник Верховного Суду України. 2000. № 1.
73. Про практику розгляду судами скарг на рішення, дії або бездіяльність органів і посадових осіб державної виконавчої служби та звернень учасників виконавчого провадження : постанова Пленуму Верховного Суду України від 26.12.2003 р. № 14. Вісник Верховного Суду України. 2004. № 2.
74. Щодо виконання рішень третейських судів та рішень МКАС чи МАК : лист Міністерства юстиції України від 25.03.2005 р. № 25-32/622. Юридичний вісник України. 2005. № 17.
75. Щодо підвідомчості судових рішень про стягнення коштів з органів ДВС : лист Міністерства юстиції України від 06.04.2005 р. № 25-32/735. Баланс. 2005. № 19.
76. Щодо оцінки та реалізації арештованого майна : лист Міністерства юстиції України від 28.02.2005 р. № 25-53-23. Вісник законодавства України. 2005. № 16.
77. Щодо оптимізації виконання рішень судів про стягнення аліментів : лист департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України від 09.06.2006 р. № 25/7-33-4272. <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=v4272323-06>.
78. Про деякі проблемні питання, пов'язані з виконанням судових рішень : лист Вищого арбітражного суду України від 05.05.2001 р. № 01-2.2/112. Вісник законодавства України. 2001. № 23.

3.2.2. Літературні джерела

Тема 1

1. Kennett W. A. Enforcement of Judgments in Europe. Oxford : Oxford University Press, 2000. 504 p.

2. Агеев А. Х. Частноправовые и публично-правовые начала в исполнительном производстве : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : 12.00.15. Екатеринбург, 2004. 24 с.
3. Амельченко М. В. Захист прав суб'єктів господарювання в судовому процесі та у виконавчому провадженні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.04. Донецьк, 2001. 18 с.
4. Амельченко М. В. Защита прав субъектов хозяйствования в судебном процессе и в исполнительном производстве : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.04. Донецк, 2001. 201 л.
5. Афанасьев В. В. Организационно-правовые проблемы исполнительного производства в Украине : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.11. Х., 1995. 200 л.
6. Афанасьев В. В. Організаційно-правові проблеми виконавчого провадження в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.11. Х., 1995. 13 с.
7. Валеев Д. Х. Процессуальные гарантии прав граждан и организаций в исполнительном производстве. Казань : Унипресс, 2001. 164 с.
8. Гасцька-Колотило Я. З., Ратушна Б. П. Виконавче провадження. Львів : Львів. комерц. акад., 2014. 191 с.
9. Волкова Н. В., Можаровська К. В. Виконавче провадження. Одеса, 2015. 71 с.
10. Виконавче провадження / за заг. ред. В. В. Комарова. Харків : Право, 2014. 703 с.
11. Виконання судових рішень: Збірка коментованого законодавства: Нормативні акти, коментарі, аналітичні матеріали, зразки документів / упор. К.М. Гуцалова. К., 2002. 512 с.
12. Гладышев С. И. Исполнительное производство Англии. М. : Лекс-Книга, 2002. 222 с.
13. Гольмстен А. Х. Юридическая квалификация гражданского процесса. Казань : Типография Дорре, 1916. 302 с.
14. Євтушенко О. І. Особливості визнання та виконання рішень іноземних судів : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03. К., 2005. 18 с.
15. Завадская Л. Н. Реализация судебных решений: Теорет. аспекты. М. : Наука, 1982. 141 с.
16. Заворотько П. П., Пастухов В. П. Виконання судових рішень в Українській РСР (історико-правовий нарис). К. : Вища школа, 1973. 216 с.
17. Заворотько П. П. Процессуальные гарантии исполнения судебного решения. М. : Юрид. лит., 1974. 360 с.
18. Заворотько П. П., Штефан М. Й. Судове виконання. К. : Вид-во Київського ун-ту, 1967. 263 с.
19. Зайцев И. М. Процессуальные функции гражданского судопроизводства. Саратов : Изд-во Саратов. ун-та, 1990. 137 с.
20. Исаенкова О. В. Проблемы исполнительного права в гражданской юрисдикции / под ред. М. А. Вкут. Саратов : Изд-во Саратов. гос. акад. права, 2002. 240 с.
21. Исполнительное производство в Украине. Х. : Ксилон, 1999. 60 с.
22. Исполнительное производство: традиции и реформы / под ред.: Ван Рее Р. М. : Инфотропик Медиа, 2011. 416 с.
23. Киселева Т. С. Оспаривание и принудительное исполнение решений международного коммерческого арбитража: сравнительно-правовое исследование : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.04. Донецк, 2003. 204 л.
24. Кисельова Т. С. Оспорювання та примусове виконання рішень міжнародного комерційного арбітражу: порівняльно-правове дослідження : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.04. Донецьк, 2003. 16 с.
25. Кройтор В. А., Ясынок Н. М. Исполнительное производство. Х. : Эспада, 2003. 176 с.
26. Крохалев С. В. Категория публичного порядка в международном гражданском процессе. Сравнительное исследование на основе правовых систем России и Франции : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.15. Екатеринбург, 2005. 30 с.
27. Крохалев С. В. Категория публичного порядка в международном гражданском процессе. С.-Пб.: Изд. Дом С.-Петербур. гос. ун-та, 2006. 472 с.
28. Кузнецов Е. Н. Исполнительное производство Франции. СПб. : Изд-во СПб. гос. ун-та, 2005. 280 с.

29. Курс цивільного процесу / за ред. В. В. Комарова. Х. : Право, 2011. 1352 с.
30. Левитан И. К. История становления и развития Службы судебных marshалов Соединенных Штатов Америки : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01. Екатеринбург, 2005. 23 с.
31. Литвинский Д. В. Вопросы признания и исполнения решений судов иностранных государств (на основе анализа права Франции и России) : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.15. СПб., 2003. 19 с.
32. Малешин Д. Я. Исполнительное производство (функции суда). М. : Городец, 2003. 208 с.
33. Малюшин К. А. Принципы гражданского исполнительного права: проблемы понятия и системы. М. : Инфотропик Медиа, 2011. 256 с.
34. Марданов Д. А. Общие положения гражданского исполнительного права: теория и практика. Уфа, 2005. 134 с.
35. Мельник М. І., Хавронюк М. І. Закон України «Про виконавче провадження»: Постатейні матеріали. Коментарі. К. : Атіка, 2002. 271 с.
36. Михайлов М. М. Русское гражданское судопроизводство в историческом его развитии от Уложения 1649 года до издания Свода законов. С.-Пб. : А. Смирдин (сын), 1856. VIII, VIII, 204 с.
37. Науково-практичний коментар до законів України «Про державну виконавчу службу», «Про виконавче провадження» / О. В. Лавринович (відп. ред.). К. : Юрінком Інтер, 2005. 320 с.
38. Невский И. А. Исполнимость постановлений судов общей юрисдикции и арбитражных судов в контексте задач гражданского судопроизводства : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.15. Саратов, 2005. 26 с.
39. Пастухов В. П. История развития законодательства об исполнении судебных решений : автореф. дисс. ... канд. юрид. наук : 12.00.03. К., 1970. 20 с.
40. Савельева, Т. А. Судебная власть в гражданском процессе. Саратов, 1997. 181 с.
41. Самохвалов С. В. Судебные приставы допетровской Руси (Очерк истории развития института судебных приставов в XII-XVII веках. М., 2002. 87 с.
42. Саттарова З. З. Участие суда в исполнительном производстве. Оренбург : Пресса, 2005. 144 с.
43. Сергун А. К. Проблемы исполнительного производства в советском гражданском процессе : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук. М., 1980. 32 с.
44. Сибилев Д. М. Закон Украины «Об исполнительном производстве» : научно-практ. комментарий. Х. : Легас, 2000. 112 с.
45. Тертышников В. И., Тертышников Р. В. Закон Украины об исполнительном производстве : научно-практический комментарий. Х. : Консум, 2000. 128 с.
46. Фіолевський Д. П., Лобанцев С. Ю., Мезенцев Є. І. Державна виконавча служба України / під заг. ред. Д. П. Фіолевського. К. : Алерта, 2004. 564 с.
47. Фурса, С. Я., Фурса Є. І., Щербак С. В. Закони України «Про державну виконавчу службу», «Про виконавче провадження», «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини». К. : Видавець Фурса С. Я. : КНТ, 2008. 1172 с.
48. Цихоцкий А. В. Теоретические проблемы эффективности правосудия по гражданским делам. Новосибирск : Наука. Сиб. предприятие РАН, 1997. 392 с.
49. Цірат Г. А. Виконання іноземних арбітражних рішень : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03. К., 2000. 18 с.
50. Чекмарева А. В. Защита прав человека в исполнительном производстве : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.15. Саратов, 2003. 23 с.
51. Черненко М. П. Виконання майнових покарань. Х., 2006. 176 с. (Библиотека юриста)
52. Черненко М. П. Проблеми теорії і практики виконання майнових покарань : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08. Х., 2003. 20 с.
53. Штефан, М. Й., Омельченко М. П., Штефан С. М. Виконання судових рішень. К. : Юрінком, 2001. 320 с.

54. Щепалов С. В. Природа и характер правоотношений в исполнительном производстве : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.15. М., 2005. 28 с.
55. Щербак С. В. Адміністративно-правове регулювання виконавчого провадження в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. К., 2002. 16 с.
56. Юков М. К. Исполнение решений в отношении социалистических организаций. М. : Юрид. лит., 1984. 128 с.
57. Юков М. К. Теоретические проблемы системы гражданского процессуального права : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук. Свердловск, 1982. 28 с.
58. Якимчук С. О. Моделі примусового виконання судових рішень. Університетські наукові записки. 2019. № 3. С. 184-203. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap_2019_3_17.
59. Ярков В. В. Юридические факты в механизме реализации норм гражданского процессуального права. Екатеринбург, 1992. 186 с.

Тема 2

1. Белікова С. О. Підстави представництва прокурором інтересів дітей у виконавчому провадженні. Право і суспільство. 2015. № 1. С. 63-67. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2015_1_13.
2. Валеев Д. Х. Лица, участвующие в исполнительном производстве. Казань : Унипресс, 2000. 125 с.
3. Валеев Д. Х. Процессуальное положение лиц, участвующих в исполнительном производстве : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03. Казань, 1999. 26 с.
4. Вінциславська М. В. Поняті та їх роль у виконавчому провадженні. Держава і право. Юридичні і політичні науки. 2013. Вип. 59. С. 298-302. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/dip_2013_59_51.
5. Гепп Ю. В. Участники исполнительного производства: автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.15. Саратов, 2002. 30 с.
6. Государственному исполнителю согласно требованиям закона положено вознаграждение. Как его получить и возможно ли это практически? Юридическая практика. 2000. № 9. 28 февраля.
7. Додин, Е. В. Исполнение постановлений о наложении административных взысканий. Одесса : Юридична література, 1999. 68 с.
8. Ігонін Р. В. Організаційно-правові засади діяльності суб'єктів виконавчого провадження : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Ірпінь, 2007. 20 с.
9. Клепикова М. А. Проблемы правового положения органов принудительного исполнения в исполнительном производстве : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.15. Екатеринбург, 2001. 27 с.
10. Масюк В. В. Актуальні питання виконавчого провадження. Вісник Академії адвокатури України. 2011. Число 2. С. 240-242. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/vaau_2011_2_43.
11. Миронюк Р. В. Органи внутрішніх справ як суб'єкти виконавчого провадження в справах про адміністративні правопорушення : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Ірпінь, 2003. 19 с.
12. Міхеєв М. Окремі питання поділу адміністративного процесу та визначення місця виконавчого процесу. Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Юридичні науки. 2018. Вип. 19. С. 88-92. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnulpurn_2018_19_15.
13. Перепелиця А. І. Організаційно-правові засади діяльності державної виконавчої служби в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Ірпінь, 2005. 19 с.
14. Проблемы защиты прав и законных интересов граждан и организаций : Материалы международной научно-практической конференции. Краснодар Сочи, 23 мая 2002. Краснодар, 2002. 680 с.
15. Проблемы исполнения судебных решений : [сб. ст.] / под ред. С. П. Гришина. Нижний Новгород, 2000. 230 с.

16. Сергієнко Н. До проблематики правового статусу органів державної виконавчої служби та виконавців. Підприємництво, господарство і право. 2019. № 11. С. 65-69. DOI <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2019.11.11>.
17. Тогобіцька А. А. Проблемні питання правового регулювання діяльності прокурора у сфері примусового виконання судових рішень (на прикладі Закону України "Про виконавче провадження"). Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. 2012. № 3. С. 357-366. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvdduvs_2012_3_53
18. Томіленко П. Особливості представництва прокурором інтересів стягувача у виконавчому провадженні. Вісник Національної академії прокуратури України. 2014. № 5. С. 34-40. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnapu_2014_5_7.
19. Худенко В. В. Участники исполнительного производства : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03 / В. В. Худенко. Саратов, 1992. 158 с.
20. Ятченко Є. О. Особи, які підлягають відводу в цивільному процесі та виконавчому провадженні. Судова апеляція. 2014. № 2. С. 71-78. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Suap_2014_2_13

Тема 3

1. Береза Н. Виконавче провадження по-новому: новели, переваги та недоліки. Актуальні проблеми правознавства. 2016. Вип. 3. С. 41-45. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/aprpr_2016_3_10.
2. Білоусов Ю. В. Поняття, призначення та класифікація строків у виконавчому провадженні. Університетські наукові записки. 2016. № 1. С. 64-79. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap_2016_1_8.
3. Васіна Г. В. Проблеми розшуку транспортного засобу у виконавчому провадженні. Право і Безпека. 2010. № 1. С. 161-167. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2010_1_38.
4. Городецька Ю. С. Виконавче провадження як засіб примусу: проблеми та шляхи вдосконалення. Наукові праці [Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу "Києво-Могилянська академія"]. Серія : Державне управління. 2016. Т. 267, Вип. 255. С. 39-44. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npchdu_2016_267_255_8.
5. Калінін Р. С. Класифікаційний розподіл адміністративних процедур виконавчого провадження. Форум права. 2011. № 2. С. 350-358.
6. Ковалів М. В. Особливості та порядок здійснення виконавчого провадження. Вісник Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля. Сер. : Юридичні науки. 2013. № 1. С. 10-14. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vdujn_2013_1_3
7. Марченко М. Г., Шматко Є. В. Новації виконавчого провадження в Україні. Молодий вчений. 2016. № 4. С. 624-628. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/molv_2016_4_153.
8. Святогор О. Окремі аспекти застосування мирової угоди в господарському процесі та виконавчому провадженні. Юридичний журнал. 2002. № 3. С. 36-38.
9. Сопільник Р. Л. Умови та порядок здійснення виконавчого провадження в Україні. Форум права. 2013. № 3. С. 621-627.
10. Стасів Н. С. Процесуальні дії суду на стадії відкриття провадження за заявами про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Юриспруденція. 2015. Вип. 14(2). С. 36-39. URL : [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2015_14\(2\)_12](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2015_14(2)_12).
11. Тертышников В. И., Тертышников Р. В. Формы защиты и осуществления субъективных прав граждан, иностранных граждан, лиц без гражданства и юридических лиц. Х. : Консум, 1999. 176 с.
12. Шелевер Н. В. Особливості виконавчого провадження в країнах Європейського Союзу. Форум права. 2016. № 1. С. 262-266.
13. Шелевер Н. Проблемні питання виконавчого провадження в Україні та шляхи їх розв'язання. Evropsky politicky a pravni diskurz. 2016. Vol. 3, Iss. 2. С. 323-328. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/evrpol_2016_3_2_50.

Тема 4

1. Вінциславська М. В. Статус спеціалізованих організацій, що здійснюють реалізацію майна боржника у виконавчому провадженні. Університетські наукові записки. 2013. № 1. С. 153-158. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap_2013_1_24.
2. Гуменюк Н. Р. Механізм укладення договору на торгах у виконавчому провадженні. Університетські наукові записки. 2008. № 2. С. 87-94. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap_2008_2_17.
3. Гуменюк Н. Р. Повідомлення про проведення торгів у виконавчому провадженні. Університетські наукові записки. 2008. № 1. С. 114-119. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap_2008_1_19.
4. Костюшин Е. К. Гражданско-правовые сделки в исполнительном производстве : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.15. Казань, 2005. 26 с.
5. Лужанський А. В. Особливості доступу до суду у справах про оскарження оцінки майна на стадії виконавчого провадження. Вісник Верховного Суду України. 2011. № 9. С. 28-33. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/vvsu_2011_9_8.
6. Малярчук Л. С. Деякі методичні та практичні аспекти накладення арешту на нерухоме майно боржника. Юридичний науковий електронний журнал. 2019. № 4. С. 52-55. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2019-4/12>.
7. Малярчук Л. С. Основні передумови звернення стягнення на нерухоме майно боржника: теоретико-прикладний. Порівняльно-аналітичне право. 2019. № 3. С. 93-96. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0390/2019.3.21>.
8. Одосій О. Ю. Виконання ухвали суду про накладення арешту на майно, що належить відповідачеві і знаходиться у нього або в інших осіб: окремі аспекти виконавчого провадження. Часопис Київського університету права. 2015. № 4. С. 199-203. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chkup_2015_4_46.
9. Сібільов Д. М. Мирова угода у виконавчому провадженні: процесуальні аспекти виконання судових рішень. Право і Безпека. 2012. № 2. С. 191-194. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2012_2_44.
10. Турсунова Ю. С. Торги как способ заключения договора : автореф. дис. на соискание учен. степени канд. юрид. наук : спец. 12.00.03 / Ю. С. Турсунова. СПб, 2004. 17 с.
11. Ятченко Є. О. Укладення мирової угоди під час здійснення судочинства та у виконавчому провадженні. Судова апеляція. 2015. № 4. С. 41-48. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Suap_2015_4_7.

Тема 5

1. Кузнецов В. Ф. Реализация судебных решений, не связанных с передачей имущества или денежных сумм : автореф. дис. на соискание учен. степени канд. юрид. наук: спец. 12.00.03. Свердловск, 1986. 19 с.
2. Сергієнко Н. Вирішення питання про примусове проникнення до житла чи іншого володіння особи у виконавчому провадженні. Юридичний вісник. 2014. № 4. С. 351-355. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/urid_2014_4_76.
3. Терещук О. В. Виконавче провадження у справах про корупційні діяння та інші правопорушення, пов'язані з корупцією. Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. 2000. № 10. С. 12-17. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhnuvs_2000_10_4.

Тема 6

1. Дзисюк Я. М. Історичний розвиток проваджень у справах з приводу рішень, дій або бездіяльності державної виконавчої служби. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Юриспруденція. 2014. Вип. 8. С. 81-83. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2014_8_22.
2. Загидуллин М. Р. Гражданско-правовая ответственность в исполнительном производстве : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03. Казань, 2003. 177 с.

3. Малешин Д. Я. Суд в процессе исполнения судебных постановлений : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.15. М., 2002. 23 с.
4. Фомін А. Ю. Особливості оскарження дій уповноважених осіб до суду під час виконавчого провадження. Європейські перспективи. 2014. № 1. С. 138-143. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/evpe_2014_1_26.
5. Шакитько Т. В. Процессуальный порядок рассмотрения судом дел, возникающих из исполнительных правоотношений : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.15. Саратов, 2004. 23 с.
6. Щеглов В. Н. Иск о судебной защите гражданского права / под ред. Г. Л. Осокиной. Томск : Изд-во Том. ун-та, 1987. 168 с.

4. Інформаційні ресурси

1. <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/main/a> — Законодавство України на сайті Верховної Ради України.
2. <http://www.dvs.gov.ua/> — Державна виконавча служба України.
3. <http://sc.gov.ua/> Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних та кримінальних справ.
4. <http://vgsu.arbitr.gov.ua/> — Вищий господарський суд України.
5. <http://www.vasu.gov.ua/> — Вищий адміністративний суд України.
6. <http://www.ccu.gov.ua/uk/index> — Конституційний Суд України.
7. <http://www.scourt.gov.ua/> — Верховний Суд України.
8. <http://www.president.gov.ua/documents/> — Офіційні документи на Офіційному представництві Президента України.
9. <http://www.kmu.gov.ua/control/> — Урядовий портал.
10. <http://www.minjust.gov.ua/> — Міністерство юстиції України.
11. <http://zakon.nau.ua/> — Професійна юридична система Мега-НаУ.
12. <http://www.ligazakon.ua/> — Ліга:Закон — головний правовий портал України
13. <http://www.nbuv.gov.ua/portal/> — Наукова періодика України на сайті Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського.
14. <http://www.reyestr.court.gov.ua/> — Єдиний державний реєстр судових рішень.
15. <http://www.minregion.gov.ua> — Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України
16. <http://www.dmsu.gov.ua/> — Державна міграційна служба України.
17. <http://www.dabi.gov.ua> — Державна архітектурно-будівельна інспекція України

Розробники навчально-методичних рекомендацій:

професор кафедри цивільного права та процесу,
кандидат юридичних наук, професор

Ю. В. Білоусов

19 травня 2020 року

доцент кафедри цивільного права та процесу,
кандидат юридичних наук

М. Б. Гарієвська

19 травня 2020 року

Схвалено кафедрою цивільного права та процесу
20 травня 2020 року, протокол № 10

Завідувач кафедри _____
20 травня 2020 року

С. Д. Гринько

Декан юридичного факультету

С. А. Крушинський

Погоджено методичною радою університету
25 травня 2020 року, протокол № 7.

Голова методичної ради _____
25 травня 2020 року

І. Б. Ковтун

Обліковий обсяг робочої програми – 2,97 ум.др.арк.